"Dacă vor tăcea aceştia, pietrele vor striga."
(Sf. Evanghelie după Luca 19, 40)

CUVÂNTUL LEGIONAR

Periodic al Românilor naţionalişti creştini
- în duhul NAŢIONAL CREŞTIN al lui Corneliu Zelea Codreanu -

Anul V, Nr. 62, **SEPTEMBRIE 2008** Apare **DUPĂ jumătatea** lunii **2 RON** (20.000 lei vechi)

Director: NICADOR ZELEA CODREANU **Redactor şef: Nicoleta Codrin**

RELAŢII CU PUBLICUL:
ÎN FIECARE VINERI, ORELE 15–19, Str. Mărgăritarelor nr. 6, sect. 2, Buc.; **tel.:** (021) 2425471 sau 0745074493
e-mail: cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com; **site:** www.zelea-codreanu.com

CUPRINS:

Vizitaţi noul nostru site: WWW.ZELEA-CODREANU.COM

Editorial: URA VOASTRĂ, PUTEREA NOASTRĂ

Tovarăşul S. Damian este din nou pe cai mari. Este iarăşi la putere. Au venit iarăşi vremurile bune pentru Damiani!

Taie şi spânzură, pun calificative, hotărăsc ce este bine şi ce este rău pentru Gheorghe şi Ion, clădesc cariere strălucite pentru slugile lor, distrug prin intermediul presei care le aparţine strădaniile unor oameni de valoare, falsifică istoria promovând ura împotriva tuturor celor care nu au acceptat şi nu acceptă şi nu promovează planurile lor de dominaţie.

Cine este S. Damian nu se ştie; eu personal cred că este o plăsmuire. Poate o maşinărie. Poate un fel de computer programat. Ceea ce este sigur, nu este un om ca toţi ceilalţi. **Nu am întâlnit nici unul pe care să îl cheme „S".** Ştiu că submarinele germane din ultimul război mondial se chemau „U". Habar nu am ce însemna „U", normal era să se numească „S". Să mă gândesc la tov. Damian ca la un submarin? Adică ce este un submarin: unul care se ascunde, se duce la fund când este în pericol, iese la suprafaţă şi îşi arborează apartenenţa când se simte tare pe situaţie. Atacă şi distruge din tenebrele adâncurilor. Nu are milă de nimeni şi de nimic, ca o plăsmuire feroce torpilează şi pe cei câţiva care ajung într-o barcă de salvare!

De la ce o veni „S"-ul ăsta: de la cineva care s-a „salvat" când corabia s-a dus la fund, de la „sovietici" pe care i-a aşteptat să îl

transforme într-un călău al naţionalismului şi un trâmbiţaş al internaţionalismului proletar?

Cum de îi facem cinstea să îl pomenim în publicaţia noastră: a avut originala idee să desfiinţeze nişte corifei ai culturii româneşti şi mondiale. Acest salvat de pe corabia comunismului în anii 50 sau 60 - nu are nici o importanţă, oricum, după ce îşi adusese „umila" contribuţie la distrugerea fizică a intelectualităţii româneşti, a clasei politice interbelice, a naţionaliştilor, a burghezilor, a chiaburilor, revine în ţara noastră să-şi continuie „opera" distructivă. **Demn continuator al d-lui Moses Rosen care vroia să îl desfiinţeze pe Mihai Eminescu, tov. „S." vrea să dărâme, cu un topor de plumb, având cozi destule la dispoziţie, stânci de granit ale culturii româneşti: Emil Cioran, Mircea Eliade şi Constantin Noica!**

Şi cine putea să îi găzduiască valul de murdării, cine îi putea face publică expunerea plină de minciuni şi de incompetenţă, **decât neo-tovarăşul H. R. Patapievici.**

De fapt, tov. „S." vroia în principal să îl „desfiinţeze" pe Constantin Noica şi să

(continuare în pag. 2)

Nicador Zelea Codreanu

URA VOASTRĂ, PUTEREA NOASTRĂ (continuare din pag. 1)

îl bage în sperieţi pe Sorin Lavric care nu a dat dovadă de o „tovărăşească mânie proletară" în **cartea „*Constantin Noica şi Mişcarea Legionară*".**

Tov. „S." face afirmaţii iniţial la adresa celor trei corifei, care prefigurează avalanşa de acuzaţii fără nici un fel de acoperire, de pe tot cuprinsul pretinsei dezbateri.

Citez prima trăsnaie: „Generaţia 27 - Eliade, Cioran, Noica – a crezut în supremaţia vârstei june, a privit cu scepticism străduinţa bătrânilor de a se menţine în cursa culturii, a decis să-i alunge din cetate, socotindu-i sterpi, inutili, indezirabili."

Absurditatea acestei afirmaţii, limbajul de lemn folosit, repet, lipsa de acoperire faptică sau logică, repetată pe tot parcursul articolului, te duce cu gândul la practicile „Tribunalului Poporului" de prin anii 49 – 50: ca să fii trimis în puşcăriile morţii sau în faţa plutonului de execuţie, era suficient ca un tovarăş oarecare să depună o mărturie care nu trebuia probată în nici un fel.

Pentru oricine are cunoştinţe despre perioada în discuţie, această sentinţă a tov. „S.", ca şi tot ce urmează, este revoltătoare.

Ce să deteşti mai întâi: minciuna, sau spoiala de cunoştinţe dedusă din ce citeşti?

Măăăi! *Generaţia de la 27 era prea bine educată, prea creştină şi prea valoroasă ca să dorească „alungarea din cetate" a unor valori culturale româneşti, sub pretextul vârstei!* **Generaţia de la 27 a militat pentru înlocuirea clasei politice îmbătrânite în corupţie, hoţie şi dezmăţ.** Intenţionat sau nu, faci „o confuzie" care te aruncă în derizoriu. **Generaţia de la 27 nu a făcut ce aţi făcut voi, să umple închisorile cu cele mai valoroase personalităţi ale culturii româneşti, sub pretextul orientării politice sau originii sociale. *Înţelegi ceva?***

Citâm în continuare: „De prima parte a vieţii sale, Cioran nu mai voia să-şi amintească. Contemplând retrospectiv etapele formării, s-a hotărât să renunţe la propria biografie."

Hai să înlocuim cuvântul „Cioran" cu „Damian": te apucă râsul! Cioran datora valorii sale prezentarea trecutului; a face cea mai vagă comparaţie între Cioran şi Damian este o enormitate şi o prostie, ***dar să acuzi pe oricine că îşi ascunde identitatea şi trecutul, când tu însuţi îţi ascunzi numele astăzi, când te simţi iarăşi la putere?!*** *Trecutul? Nu vrei să ne povesteşti ceva despre trecutul tău de tovarăş, şi de ce îţi ascunzi numele şi de ce îl modifici? Ai ceva de ascuns?* Cel puţin Cioran a înfruntat cum s-a priceput ostilitatea unui Occident iudaizat şi comunizat.

Tu ce ai făcut ca să îţi dea dreptul să acuzi pe alţii: când ţi-ai terminat „misiunea" în România, ţi-ai pus coada pe spinare şi ai plecat, nu ai fugit, ai plecat cu acte în regulă. ***După 90, ai venit iar să ne spui ce să facem, cine suntem, ce este drept şi ce nu.*** *Ascultă, tu chiar te iei în serios?*

În continuare, tov. „S." îl ia la refec pe Mircea Eliade. Şi se comportă ca un „mare" critic; iată cum apreciază tovarăşul pe Eliade: „Partenerul său de glorie târzie". ***Se poate spune de Eliade şi Cioran că au fost beneficiarii unei glorii târzii?!*** De ce nu glorie postumă? *Ce se poate înţelege de aici decât că autorul este în totală necunoştinţă de cauză?* De fapt tot articolul este presărat cu afirmaţii uluitoare.

Îl blamează pe Mircea Eliade pentru faptul că se eschivează de a declara apartenenţa sa la Mişcarea Legionară; desigur, nu a fost punctul forte al filosofului, dar aici se pun două probleme, pe care tov. „S." le ignoră fără remuşcări:

- în valurile de cerneală consumate în scopul de a consemna pentru eternitate opera critică a tovarăşului după plecarea din România în Republica Federală Germania, cinstitul acuzator şi-a pus firmă de stalinist la poartă?

- faptul că Mircea Eliade nu a fost ostracizat în Apus i-a dat posibilitatea să continue o operă care în mod evident nu face parte din bagajul de cunoştinţe al oricărui terchea-berchea.

În continuare, tovul se ocupă să-l facă praf pe Const. Noica, neputând să uite minunatele vremuri ale anilor 50, când, dacă vroiai să te muţi într-o casă mai frumoasă, făceai un denunţ unde trebuie, acuzând proprietarul că este sau a fost legionar; în scurt timp, ca prin minune, casa rămânea pustie şi te mutai bine mersi în ea. **Acum**

a venit iar vremea „demascărilor" publice în care, după părerea unor nulităţi, a descoperi apartenenţa unei mari personalităţi la Mişcarea Legionară, este un semn de „vigilenţă în lupta de clasă" şi are ca rezultat desfiinţarea cui? A operei lui Noica?? *O să fie băgat iarăşi în puşcărie? O să i se stabilească iarăşi domiciliu forţat?*

Deshumaţi-l, hienelor! *Ardeţi-i opera în pieţele publice!*

Pe respectivii tovarăşi îi doare în cot de Noica propriu-zis; sunt turbaţi când se face asocierea dintre orice mare valoare culturală şi Mişcarea Legionară. *Evocarea Mişcării Legionare Îl doare atât de tare, că dacă nu pot urla precum „lupii în pustiu", se simt obligaţi să facă alte gesturi, care devin necontrolate în furia de moment. Evocă nişte lucruri care nu s-au întâmplat niciodată, încurcă datele, <u>devin ridicoli şi periculoşi</u>.*

Păi să o luăm cu începutul, tovule: „El a aderat după ceilalţi, odată cu moartea lui Codreanu..."

Măi tovule, eu nu ştiu ce meserie ai în afară de asta de „acuzator public" neinvitat de nimeni. Tu ştii: Corneliu Zelea-Codreanu este asasinat ritual în 29-30 nov. 1938. Asta sigur ştii, că aţi avut atunci aşa o bucurie!

Primul gest public de aderare la Legiune al lui Const. Noica se produce pe data de 8 sept. 1940, după 636 zile, când scrie primul articol în „*Buna Vestire*", devenit un oficios legionar. Ultimul articol şi ultimul semn de aderare la Mişcare se produce pe data de 11 oct. 1940.

Măăăi! Ştii câte zile sunt între cele două date? 33 de zile; ştii câte articole a scris în acest interval? 20! Douăzeci, mari şi late! *Doreşti să se înţeleagă că era un ziar legionar, care apare de la asasinarea Căpitanului zi de zi, în care Noica scrie „aproape zilnic un articol"; tu vorbeşti serios sau glumeşti?* **Repet, Noica scrie 20 de articole în 33 de zile, şi atât! *Asta este toată activitatea lui legionară, pentru care v-aţi bătut joc de viaţa lui!***

Mergi la Academia Română şi cere „*Cuvântul Legionar*" nr. 57 din aprilie 2008 ca să te lămureşti care a fost relaţia dintre Const. Noica şi Mişcarea Legionară. ***Departe de mine gândul de a-l „disculpa" pe filosof; pentru noi, la mintea cocoşului, apartenenţa la Mişcarea Legionară este o mare calitate, nu o culpă!***

Nu voi comenta aprecierile tovarăşului la adresa cărţii lui Sorin Lavric: se mulţumeşte să scoată fraze din context, care ar demonstra abordarea greşită, de către "condamnat", a problemei, înţelegând că autorul scoate în evidenţă lucruri care, reale sau nu, sunt favorabile Mişcării Legionare. Şi asta îl scoate din sărite pe tov. „S.".

Pe noi nu ne interesează „să salvăm" lucrarea domnului Lavric; vrem să scoatem în evidenţă faptul că articolul tov. „S." este construit cărămidă cu cărămidă din minciuni. Nu le putem comenta pe toate: sunt prea multe şi prea absurde. Trebuie să mai dau câteva scurte citate:

„*Sorin Lavric evită să înscrie Mişcarea Legionară în cohorta grupărilor fasciste*"; **tovul nostru omite să declare că la procesul de la Nürnberg, la care a fost judecat nazismul, fascismul şi toate filialele teritoriale de diverse naţionalităţi, Mişcarea Legionară a fost exonerată de orice legătură cu politicile şi practicile acestora; *poate nu a auzit de Tribunalul Internaţional şi de autoritatea lui!***

„*Reabilitarea Legiunii înseamnă inerent o absolvire a fascismului în genere*". **De fapt, în asta constă esenţa strigătului îngrozit de alarmă: descoperirea în cartea lui Sorin Lavric a unor evocări care nu puteau să fie evitate şi care prezintă Mişcarea Legionară.**

Fără pic de ruşine, **răstălmăceşte un citat al istoricului german Armin Heinen:** „*Ea (Legiunea) a înălţat moartea, uciderea, tortura, ca mijloace de demonstrare a puterii*". **Istoricul german în mod evident se referă la disponibilitatea legionarilor de a îndura orice fel de represalii fără să riposteze, şi în felul acesta să îşi demonstreze puterea – *exact ca în cazul „echipei morţii", declarată de diverse javre ca o echipă care omora sau ameninţa; „echipa morţii" a fost un grup de 15 legionari, în frunte cu preotul Ion Dumitrescu-Borşa, care au plecat într-un turneu de propagandă electorală, acceptând să-şi facă testamentul înainte de plecare, decişi să primească moartea în confruntarea cu terorismul de stat exercitat absolut tot timpul în perioada interbelică împotriva Mişcării Legionare.***

„Acte de cruzime şi ferocitate"! Care acte de cruzime şi ferocitate, tovule, ţi-ai pierdut minţile? *Despre ce vorbeşti? Despre deportaţii în Transnistria care, din lipsă de sare pentru bucate, se strângeau în grupuri, plângeau şi adunau lacrimile, din care făceau ciorba?* **Păi când conaţionalii tăi erau internaţi în lagăre, legionarii erau de un an înainte închişi de Antonescu sau fugiţi din ţară.** Chiar nu ai nici cea mai vagă idee despre bun simţ?

Urmează o revărsare pestilenţială de afirmaţii, atribuite aceluiaşi Armin Heinen, pe care cei mai mulţi nu l-au citit, şi chiar şi aşa îşi închipuie tovul - că prin cuvinte ticluite va putea să demonstreze ceva.

„*Faptul religios nu atribuie doctrinei un veşmânt mai puţin fioros*". Măăăi! ***Tu ai citit doctrina Mişcării Legionare? Tu vorbeşti din reflexul spaimelor tale care, în modul cel mai evident, nu au nici o legătură cu realitatea!***

Voi repeta de câte ori va fi nevoie în acest articol: *nişte javre vor să acrediteze că măsurile luate de oficialităţi în ultimul timp al guvernării lui Carol al II-lea (1939-1940), apropos de „românizarea" unor întreprinderi, şi apoi din timpul lui Antonescu referitor la trimiterea în lagăre din Transnistria a evreilor trăitori în Basarabia, ar avea cea mai vagă legătură cu Mişcarea Legionară! Minciună ordinară!*

Şi atunci, o întrebare care devine obligatorie după aceste constatări: ***<u>De unde ura aceasta împotriva Mişcării Legionare, manifestată de foarte multe cercuri şi organizaţii evreieşti?</u>***

Răspunsul este de o importanţă capitală şi trebuie consemnat în toate istoriile prezente şi viitoare: **MIŞCAREA LEGIONARĂ ESTE SINGURA FORMAŢIE POLITICĂ DIN LUME CARE, SESIZÂND OFENSIVA MURDARĂ A IUDAISMULUI ASUPRA ROMÂNIEI (SOCOTIM CĂ SUNTEM ABSOLUT ÎNDREPTĂŢIŢI SĂ NE APĂRĂM), A LUPTAT CU ARMELE CINSTEI,** REFUZÂND SĂ RĂSPUNDĂ MÂRŞĂVIEI CU MÂRŞĂVIE.

Să ia seama toţi românii şi toţi vânduţii şi toţi duşmanii şi toţi pripăşiţii, că <u>atâta timp cât Mişcarea Legionară a fost sub conducerea nemijlocită a lui Corneliu Zelea-Codreanu, nu s-a putut constata moartea nici unui evreu ca urmare a „cruzimii şi ferocităţii" legionarilor</u>!

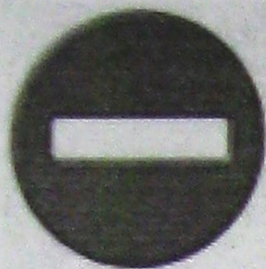
Luaţi aminte: ştiţi pentru ce strigă în disperare tov. „S."? <u>Nu poate da un singur exemplu concret despre acuzaţiile pe care le face,</u> **şi evreul, dacă nu se poate autovictimiza, este conştient că nu poate să pretindă nici un tratament preferenţial prin comparaţie cu celelalte naţii!**

Ţipă ca din gură de şarpe, evocând „cruzimea şi ferocitatea" Mişcării Legionare pentru că acest lucru - crede el şi cred El - le-ar da dreptul să facă aprecieri, judecăţi, învinuiri şi condamnări la adresa românilor.

<u>Nu vă lăsaţi înşelaţi, încercaţi să aflaţi adevărul!</u>

(continuare în pag. 10)

CE-AȚI PIERDUT DIN VEDERE (VII)
ŞTIRI SEPTEMBRIE 2008

***

În fiecare an, pe data de **14 septembrie (Ziua Crucii)**, la **Aiud** se adună **foştii deţinuţi politici** (marea majoritate legionari) supravieţuitori ai cumplitei temniţe de aici, de la an la an tot mai puţini, pentru a comemora miile de Români morţi la Aiud.

Aproape de marginea oraşului se ridică un **monument impunător din marmură albă: 14 CRUCI dispuse în 2 şiruri de câte 7, pe acestea sprijinindu-se o altă cruce, enormă**, *simbol al calvarului, al Golgotei Neamului românesc pe care au urcat-o deţinuţii de la Aiud.*

Monumentul Deţinuţilor Politici** din timpul regimului comunist* (Monumentul Eroilor***, cum i se mai spune), proiectat de arh. Anghel Marcu, a cărui construcţie a durat şapte ani (1992 – 1999), a fost ridicat chiar pe locul unde au fost înhumaţi de-a valma, în groapă comună, în urmă cu jumătate de secol,. miile de Români asasinaţi cu bestialitate, în secret.

În interiorul monumentului se află o Mănăstire şi un Osuar în care sunt adunate osemintele dezgropate.

Pereţii mănăstirii sunt acoperiţi, de la intrare şi până în dreptul altarului, cu plăci de marmură inscripţionate cu numele martirilor de aici. La Aiud şi-au sfârşit viaţa pământească şi *preotul instructor legionar Ilie Imbrescu*, autor al extraordinarei cărţi *"Biserica şi Mişcarea Legionară"*, şi *comandantul legionar avocat Andrei C. Ionescu*, întemeietorul primului cuib din Bucureşti, şi *poetul naţionalist, simpatizant legionar, Vasile Militaru*, şi *scriitorul simpatizant legionar Const. Gane*, autorul celebrei cărţi *"Trecute vieţi de doamne şi domniţe"*, şi senatorul legionar, general în Armata Română, *Const. Petrovicescu*, şi renumitul sociolog, prof. universitar şi senator legionar *Traian Brăileanu*, şi preotul legionar *Andrei Mihăilescu*, paroh al Bisericii *Sf. Ilie Gorgani* din Bucureşti, şi *o parte dintre eroii rezistenţei anticomuniste în munţi*.

Prof. *Mircea Vulcănescu*, prof. *Gh. Manu*, ing. *Ion Gigurtu*, gen. *Aurel Aldea*, gen. *Iosif Iacobici*, gen. *Nicolae Macici* şi multe alte personalităţi fac parte, de asemeni, dintre victimele de la Aiud.

La Aiud au fost închişi şi poetul Mişcării, prof. universitar şi comandant legionar *Radu Gyr*, şi comandanţii Bunei Vestiri: *Radu Mironovici* (unul dintre cei cinci fondatori ai Mişcării) şi *Ion Dumitrescu-Borşa* (secretarul Mişcării), *şi* ultimii doi fraţi ai Căpitanului *(Decebal şi Cătălin Zelea Codreanu), şi* comandanţii legionari *Ion Victor Vojen şi Dumitru Groza* (şefi ai Corpului Muncitoresc Legionar), şi dr. comandant legionar *Ionel Zeana*, cel ce a reînfiinţat Senatul Legionar în ţară după 1989, şi prinţul (avocat şi legionar) *Alecu Ghika*, şi generalul care a refuzat să tragă în legionari, *Dumitru Coroamă*, şi filosoful simpatizant legionar *Const. Noica* (am numit doar câteva dintre notabilităţi).

***

În 2005, în Germania au fost interzise organizaţiile „Sturm 27" şi „Hauptvolk". Majoritatea dintre cei 110 membri ai acestor organizaţii au fost de-a lungul timpului acţionaţi în instanţă, deoarece la sediul acestor grupuri s-au găsit materiale care aduceau elogii unor lideri nazişti, iar holocaustul era calificat drept "o minciună" (citat exact).

Am înţeles că dacă un evreu trage ostentativ un vânt în nasul tău, tu trebuie să-l întrebi: *"Extraordinar, de unde aveţi parfumul acesta, este cumva Coco Chanel?"*, altfel vei face parte din gaşca tot mai mare de „antisemiţi".

Ceea ce nu am înţeles sunt următoarele:

Cum, pe ce probe juridice, în ce mod, instanţele din Germania, precum şi Canada, SUA, Belgia, Franţa etc., condamnă cetăţenii acestor ţări pentru calificarea holocaustului drept "o minciună" (citat exact), atâta timp cât Germania a acceptat să permită accesul cercetătorilor şi istoricilor la unul dintre cele mai importante documente ale arhivelor ce vorbesc despre activităţile naziste din cel de-al doilea război mondial, de abia la mijlocul anului 2006?!

De unde aveau instanţele documentele istorice incriminatoare, dacă accesul la aceste arhive a fost interzis?

Poate din alte arhive?!

Această decizie de deschidere a arhivelor menţionate a fost luată după o limitare a accesului la ele timp de 60 de ani, aşa cum a declarat "şefilor" săi de la Washington, ministrul german al Justiţiei din anul 2006, Brigitte Zypries. Anunţul a fost făcut în urma întâlnirii ministrului german cu directoarea Muzeului holocaustului din capitala SUA, Sara Bloomfield.

Arhivele, cunoscute sub denumirea de *International Tracing Service*, conţin enorm de multe documente întocmite de nazişti despre lagărele de concentrare şi persoanele condamnate la muncă silnică, întrunind cca. 30 de milioane de acte!

Şi atunci, condamnările s-au făcut pe baza unei legi de sine stătătoare ce interzice negarea holocaustului, sau pe baza documentelor istorice la care a fost interzis accesul timp de 60 de ani?

Legea de interzicere a negării holocaustului nu a fost dată pe baza unor documente istorice studiate?!

Nu era oare în interesul acestei legi accesul liber la documente?

De ce a fost interzis acest acces, că doar nimeni nu avea nimic de ascuns, nu ?

Şi uite aşa întrebările pot continua până poimâine dimineaţa.

Pentru cei etern lipsiţi de logică, trebuie precizat ***că subiectul ştirii nu este negarea holocaustului, pe care nimeni nu a luat-o în discuţie aici, ci justiţia şi aplicarea legilor, cu alte cuvinte cum sunt condamnaţi cetăţenii planetei, pe baza unor probe care existau în nişte arhive la care instanţele respective nu aveau acces!!***

Nu vă mai scrântiţi creierii să căutaţi sens acolo unde nu este. Vă lămurim noi: ***cetăţenii "planetei albastre" sunt condamnaţi*** nu atât pe baza documentelor şi probelor, ci ***pe baza unei legi politice dictatoriale*** care nu are nici logică, nici temei legal, nici umor, nimic. Este fadă, la fel ca cei care au dat-o!

***

Cei care doresc să obţină **cetăţenia americană** după ani şi ani-lumină de aşteptare, trebuie să răspundă la mai multe întrebări, printre care şi următoarea: ***„Sunteţi evreu sau aveţi rude evrei?"***.

Şi asta cu toate că respectivii nu doresc să obţină cetăţenia israeliană, ci pe cea americană! ***Mă rog, gurile rele spun că nu prea ar mai fi mare diferenţă.***

Bineînţeles că dacă respectivii sunt evrei, obţin cetăţenia imediat, cât ai zice SUA!

Evreii care vor să **viziteze America** pot pleca direct, **fără a solicita viză turistică**, ***căci ei sunt probabil consideraţi rasă superioară, supercetăţeni şi „poporul ales"***.

Cei care nu sunt evrei, ci români – sau **orice altă naţie** - şi doresc să obţină viza pentru **Statele Unite, ca simplu turist**, trebuie să răspundă în cadrul ambasadei SUA la un chestionar cu mai multe întrebări, printre care şi următoarele: ***"Aţi făcut parte din guvernul nazist?"***, ***„Aţi persecutat vreodată evrei?"***.

Şi asta cu toate că oamenii respectivi nu doresc să viziteze Israelul, ci America, **şi, mai ales, nu vor să se stabilească aici, ci doar s-o viziteze!**

În timp ce te duci să depui chestionarul cu întrebările cu iz rasist, treci pe lângă un afiş cu **Osama Bin Laden**, pe care scrie: *"Căutat viu sau mort"*.

De cine este căutat ăsta până la urmă, că *FBI-ul nu a emis nici până acum mandat de arestare pe numele lui, neavând la dosar probe pentru începerea urmăririi?!*

Ce jenant ar fi dacă vreun individ mai puţintel la minte ar răspunde, vrând să dea dovadă de o totală sinceritate faţă de autorităţi:

"Mă numesc Ţ.Ţ. şi am 110 ani. Cu toate acestea, nu am făcut parte din guvernul nazist al domnului acela cu mustaţă pe care îl chema... Hitler, parcă? Scuze, din cauza vârstei, uneori memoria îmi joacă feste.

În Ferentari am văzut mulţi indivizi care semănau cu Bin Laden, dar nu pot baga mâna în foc pentru nici unul dintre ei că ar fi bătrânul din fotografie, pentru că bătrânul mi s-a părut în poză mult mai blajin decât ei.

Când eram mic aveam un coleg de bancă pe care îl chema *Bercovici*. L-am întrebat ce fel de nume este acesta şi el mi-a răspuns cu zâmbetul pe buze că este nume de sârb. Mai târziu am aflat că este evreu şi eu, care mă credeam prieten cu el, m-am dus furios direct la el şi l-am întrebat de ce m-a minţit. Mi-a răspuns că nu-i treaba mea. Atunci *el l-am jignit spunându-i "J'Dănilă Prepeleac"*, după cunoscutul personaj pe care îl adoram în copilăria mea antisemită. El m-a scuipat, iar eu l-am forţat să mănânce carne de porc. *Atunci a fost* ***primul meu act de persecuţie*** *a unui evreu. Au urmat şi altele,* ***printre care amintesc unul deosebit de grav, când nu am dat locul unei doamne cu nasul coroiat în tramvaiul nr.1. Nu ştiu dacă era evreică, dar ştiu sigur că eu am fost antisemit.***

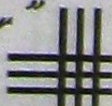
Îmi pare rău că m-am purtat urât cu persoane ce fac parte din poporul ales chiar de el însuşi, spre a ne conduce vieţile."

Revenind la realitate, cei care doresc să obţină cetăţenia **germană**, de asemenea trebuie să răspundă la oareşce întrebări, printre care şi una cheie de boltă: ***„Explicaţi sintagma Dreptul la existenţă al Israelului"!!***

Şi asta cu toate că respectivii nu doresc să obţină cetăţenia israeliană, ci pe cea germană.

"Vorbiţi frumos despre Israel, nu amintiţi nimic despre palestinieni, şi deveniţi cetăţeni germani. Altfel, afară din Germania!"

"Agenţia de ştiri Garda de Fier"

ANIVERSAREA FONDATORULUI MIŞCĂRII LEGIONARE,
CORNELIU ZELEA CODREANU

MOTTO: *"Naşte, Doamne, din pământul românesc, încă un Căpitan, care să ridice Crucea doborâtă la pământ, să refacă istoria străbună, să şteargă lacrimile şi suferinţele cu mâna lui, să vindece rănile trupeşti şi sufleteşti pricinuite de cei fără Dumnezeu, şi să deschidă drum luminos către tronul Împărăţiei Tale, Neamului nostru românesc, şi să facă din ţara noastră o ţară frumoasă ca soarele sfânt de pe cer, bogată, puternică şi temătoare de Dumnezeu, aşa cum au visat-o Ion Moţa şi Căpitanul."*

(**comandant legionar, avocat STELIAN STĂNICEL**, unul dintre secretarii Căpitanului –"*Corneliu Zelea Codreanu – Portret*")

Căpitanul (în prim plan) ***în mijlocul legionarilor***

"Acest om este un cerebral şi un sentimental totodată.

Este raţional şi mistic.

E bun şi dur.

Blând şi implacabil, voluntar şi suav, orgolios şi modest, tenace fără să fie rigid, idealist fără să fie utopic, vizionar al potenţelor latente ale poporului român. De înaltă energie spirituală şi de extraordinară forţă fizică.

Pedagog şi conducător, răbdător şi prudent, deşi de un temperament tumultuos, liber de pofte personale, predestinat a conduce mulţimile.

Era un organizator obsedat de imperative spirituale, în marea lui putere de dragoste pentru ceilalţi oameni, pentru toate făpturile lui Dumnezeu, pentru animale, pentru culorile câmpului, pentru florile şi păsările lui Dumnezeu. Nesfârşită bunătate faţă de umili şi copii. Cum credem că nimic mare nu s-a făcut în lume fără dragoste, fără îndoială că el era cel chemat la **redeşteptarea Neamului românesc**."

(**comandant legionar VICTOR PUIU GÂRCINEANU**, asasinat în noaptea de 21/22 sept.)

"Căpitanul! Este o piatră de hotar, o graniţă. Sabie întinsă între două lumi. Una veche, pe care o înfruntă cu bărbăţie, distrugând-o; alta nouă, pe care o creează, îi dă viaţă, o cheamă la lumină. (...)

A mers de mână cu vremea, primind cu zâmbetul pe buze şi batjocurile, şi laudele.

Iubitor al luptei, vitejiei i-a închinat tot rostul. S-a dat tot Mişcării, dar el n-a cerut nimic. (...)

Căpitanul: gând, hotărâre, acţiune, vitejie, viaţă."

(**medic, avocat şi comandant legionar ION BANEA, şeful Ardealului Legionar**, asasinat în noaptea de 21/22 sept. 1939 – fragment din cartea sa publicată în 1937 şi intitulată "Căpitanul")

"Şi şi-a realizat omul acela, coborât din munte, viaţa lui românească, adânc, cu o frumuseţe şi cu o autenticitate care a pus pecete pe veacul lui. Şi a izbutit, zugravind pe scut un Arhanghel, după îngenuncheri prelungi pe lespezile bisericilor şi ale temniţelor, după jertfe şi schingiuiri. A izbutit să strângă, cu braţele şi ochii lui, vrerea tânără a Neamului, să-i sape albia adâncă şi s-o lase să curgă clocotind prin veacuri, până azi."

(**comandant legionar IORDACHE NICOARĂ**, asasinat în noaptea de 21/22 sept. 1939)

"Corneliu Zelea Codreanu nu era un predicator; nu era profesor de educaţie creştină; nu era dascăl de pedagogie. Ci era Învăţătorul, Organizatorul, Călăuzitorul. El învăţa, organiza, conducea. (...)

Corneliu Zelea Codreanu n-a avut numai darul de a intui şi de a formula. Ci a avut şi puterea de a organiza; a avut **capacitatea de a prelucra materialul uman existent**.

Ucenicii şi prietenii lui Corneliu Zelea Codreanu au datoria de onoare să nu trădeze opera lui.

Îl distingea, fără îndoială, **marele lui simţ pentru real**. Dar peste aceasta el era o putere care **topea zgura ticăloşiei omeneşti, gonea boarea leneviei, pregătea sufletele spre fapta eroică**, spre totala jertfă de sine. În această putere, în acest dar excepţional sta valoarea lui. Aici, extraordinarul lui prestigiu. Corneliu Zelea Codreanu n-a izbutit numai să pună pe picioare – în pofida tuturor adversităţilor imaginabile – o mişcare de mari proporţii. **Corneliu Zelea Codreanu a transformat oamenii: le-a îmbrăcat sufletul în haină de nuntă.** (...)

Dar Codreanu nu mai este. Şi Codreanu nu mai poate fi înlocuit de nimeni. Iată de ce, prin decapitarea Mişcării Legionare, de la 1938, naţia românească a rămas săracă.

Dar Dumnezeul îndurărilor va face cu ea semn spre bine. Căci păcatul nu l-a săvârşit Naţiunea. Ci duşmanii ei de moarte."

(**teolog comandant legionar GH. RACOVEANU**)

(Extrase din revista "*Pământul strămoşesc*", serie nouă - Buenos Aires, 1977, volum jubiliar: semicentenarul Mişcării Legionare)

***

ANIVERSARE "CUVÂNTUL LEGIONAR": 5 ANI

Aducem aminte cititorilor noştri, dacă mai era nevoie, că odată cu apariţia publicaţiei noastre pe această lună, încheiem **primul ciclu de cinci ani din cele zece cicluri propuse**, cu sentimente împărţite:

- **tuturor acelor care ne citesc** - dacă nu cu dragoste, cel puţin cu interes, socotind că **suntem singura publicaţie legionară**, încercând cu mijloacele absolut limitate să îşi exprime punctele de vedere - le dorim sănătate, prosperitate şi **să acumuleze cât mai multe informaţii, menite să trezească în sufletul lor** mândria de român şi **spiritul de luptători** intransigenţi;

- tuturor acelor care nu ne citesc, din multe motive posibile, le dorim numai bine şi îi aşteptăm să vină lângă noi, să înţeleagă şi să transforme actuala indiferenţă într-un interes major pentru soarta naţiunii române;

- tuturor acelor care ne citesc scrâşnind din dinţi, le urâm şi lor sănătate şi viaţă lungă, de libelulă.

Cred că suntem singura publicaţie din ţara românească, supravieţuind din punct de vedere economic din micile donaţii ale pensionarului sărac, ale salariatului care îşi numără restul la magazin până la ultimul bănuţ, ale elevului sau studentului care renunţă la o berică sau la un pachet de ţigări, convins că micul lui sacrificiu are un rost pe lumea asta.

Ne simţim datori să precizăm câteva lucruri, spre buna ştiinţă a tuturor:

Suntem conştienţi că în momentul de faţă România se îndreaptă într-o direcţie greşită, având ca punct terminus dezastrul ca naţiune în sensul dispariţiei ca entitate naţională şi culturală.

Din punct de vedere economic forţele externe - nu zicem oculte, căci de mult timp lucrează la vedere - deţin controlul a cel puţin 80% din obiective, întorcându-ne la situaţia anilor 30 când Oscar Finaly, preşedintele Uniunii Mondiale Israelite, numea şefii de guvern din România prin intermediul regelui criminal Carol al II-lea.

Lozinca comunistă „Proletari din toate ţările, uniţi-vă!" a fost înlocuită cu „Bogătaşi din toate ţările, uniţi-vă!" - lozinci care au acelaşi ideolog nedeclarat deocamdată, frate de sânge şi de credinţă cu Marx şi Engels!

Dacă în perioada interbelică dezastrul cauzat de primul război mondial a fost asociat în mintea şi inimile tineretului român cu împlinirea visului milenar de a strânge aproape toţi românii în interiorul graniţelor etnice, **după evenimentele din 1989, tineretul român a păşit mai departe cu sufletul uscat, cu inimile şi minţile convertite la un materialism care excludea şi exclude cea mai vagă preocupare pentru tot ce depăşeşte aria de interese strict familiale.** Ei şi părinţii lor au fost crescuţi cu un dicton ucigător: „Câinele moare de drum lung şi prostul de grija altuia". Nu ştim care este originea lui, l-am auzit de sute de ori şi era în fond un îndemn la un individualism feroce şi soluţia pentru divizarea totală a societăţii.

Astăzi, aşa-zisele partide practică aceeaşi politică în sensul că în final împlinirea năzuinţelor se concretizează în căpătuirea membrilor, interesele naţionale fiind luate în consideraţie numai în măsura în care pot deveni elemente de sprijin în campaniile electorale.

Revenind însă la publicaţia noastră: pe de o parte tirajul de buzunar condiţionat de limitarea cheltuielilor la minimum, precum şi numărul relativ mic de persoane care prestează *benevol* activitatea de redacţie şi de redactare, ne limitează capacitatea de exprimare. (**continuare în pag. următoare**)

Redacţia

"CAL TROIAN INTRA MUROS" - de preot comandant al Bunei Vestiri, secretarul Partidului Totul Pentru Ţară, ION DUMITRESCU-BORŞA (V)

(continuare din numărul trecut)

"*<<- Am fugit din ţară de frică, fără a comunica cuiva, ajutat de legăturile stabilite de SIMA prin Iugoslavia. Nu mai aveam încredere în cei cărora le servisem informaţii, căci situaţia în ţară era gravă.* ***S-a răspândit ştirea că va fi asasinat Călinescu şi organele caută pe complotişti.***

Aşa că am fost silit să fug şi fără bani, ***crezând că aici voi fi ajutat de SIMA, care avea recomandări date de Moruzov.*** *Şi iată-mă acum căzut pe capul dvs. Faceţi ce credeţi. Eu m-am spovedit.>>* (n. n.: continuarea, din numărul trecut al revistei, a spovedaniei la Ion Dumitrescu-Borşa, a lui Victor Biriş, complicele lui SIMA la trădare.)

<<- Bine, Victore. Eu voi proceda după credinţa creştină. "Faceţi bine duşmanilor voştri şi celor ce vă urăsc pe voi."

Ce mi-ai spus voi păstra secret pentru mine, ***până va sosi o vreme a divulgării. Aici, la Berlin, nu e cazul, mai ales că SIMA a plecat.>>"*** (pg. 287)

"După plecarea lui SIMA, nu prea mai aveam ce face. Primeam numai prin curieri anumite ştiri şi răspundeam dacă aveam ceva important.

În ţară se mai afla acum *Vârfureanu*, şeful studenţilor legionari de la Medicină, care, de bună credinţă că SIMA e lăsat să conducă organizaţia, acţionează la ordinele lui, având legătura cu toate cadrele ce au fost schimbate cu oamenii simişti."

N. N.: ***Vârfureanu****, întemniţat la Jilava în sept. 1940, urmând să depună mărturie despre ordinele criminale şi trădătoare primite de la SIMA, în cadrul Comisiei de Anchetă, a fost* **asasinat în noaptea de 26/27 nov. 1940, odată cu Mihail Moruzov,** *şeful Serviciilor Secrete, de asemeni întemniţat la Jilava şi urmând să fie interogat.*

În aceeaşi noapte s-a încercat asasinarea preotului Ion Dumitrescu-Borşa, *de asemeni martor direct al trădării lui SIMA.*

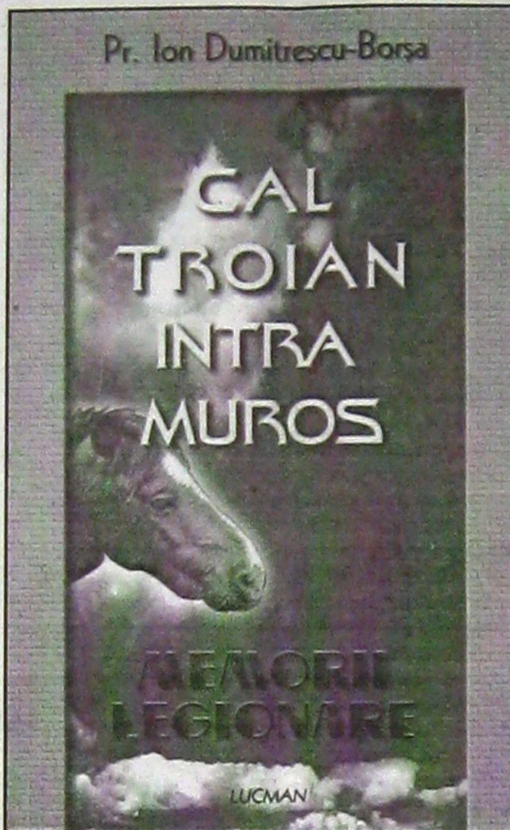
"**SIMA se afla acum în Ţară şi aveam temeri cu *Armand Călinescu*.**

L-am chemat pe *Papanace* şi am discutat cu el grijile care mă frământau. Mi-a dat dreptate întru totul şi **am căzut de acord să trimitem câte o scrisoare explicativă atât lui SIMA, cât şi lui *Miti Dumitrescu*, că nu trebuie să întreprindă nici o acţiune**, războiul va rezolva totul. Scrisorile urmau să aibă un conţinut convingător pentru amândoi, **arătând că orice gest făcut acum va aduna mari nenorociri.**

Printr-o telegramă **am chemat pe Ilie Vlad Sturza, căruia i-am încredinţat scrisorile ca să le ducă în Ţară**, rugându-l, împreună cu Papanace, să facă tot ce stă în puterile lui, nu numai ca scrisorile să ajungă la destinaţie, dar să împiedice orice act de violenţă.

După plecarea lui Ilie tot mai aveam temeri în legătură cu SIMA.

Biriş îmi mai comunicase că SIMA întocmise o listă cu toţi capii legionari din închisori, pe care o dăduse lui *Moruzov*.

Apoi, pe mine şi Papanace ne tot iscodise care mai sunt căpeteniile care ar mai putea conduce Legiunea. Nu cumva acum să înmâneze un nou tabel lui Moruzov, cu care va pune la cale şi asasinatul, mai ales că Moruzov căzuse în ura lui Călinescu.

Speram totuşi că SIMA va asculta de sfatul lui Papanace, dacă nu de al meu, iar de Miti nu mă îndoiam că, primind scrisoarea, va da ascultare; şi îl rugasem pe Sturza ca să i-o prezinte personal lui Miti, făcând tot posibilul. (...)

În seara de 29 septembrie (1939) eram cu Biriş ascultând radioul, când **s-a dat comunicatul că a fost asasinat *Armand Călinescu* de o echipă de 9 legionari**, cum aceştia au ocupat clădirile Radio-emisiunii, dând un comunicat: „Căpitanul Legiunii, Corneliu Codreanu, omorât mişeleşte, a fost răzbunat." Apoi au cântat marşuri legionare şi pe urmă s-au predat.

Nu-mi dau seama în ce stare, aproape de nebunie, mă aflam. Acesta era un comunicat scurt.

Aveam să vedem a doua zi mai pe larg ştirile date de presă. Ziarele anunţau cum a fost săvârşit asasinatul, dând numele lui *Miti Dumitrescu* şi ale celorlalţi care, predându-se, au fost duşi în locul unde săvârşiseră omorul, şi împuşcaţii au fost lăsaţi să fie văzuţi de lume, cu o inscripţie pe o tabelă: Aşa se pedepsesc trădătorii de ţară.

Dar nu numai atât: din ordin **au fost împuşcaţi 48 de fruntaşi legionari în închisori şi lagăre**, şi se publica şi numele unora, apoi de fiecare judeţ au fost **executaţi în provincie câte 2-3 şi chiar 4 legionari, numărul total ridicându-se la vreo 320**." (pg. 288 - 290)

"**A pierit toată floarea Legiunii. (...)** Un şir lung de morţi şi morminte. Cum prezisese *ăl mare al nostru* (n. n.: Căpitanul). (...)

Îmi vine greu să mai pomenesc de toţi şi de barbarii mai urâte ca pe vremea hunilor şi a tătarilor. Să mai spunem că suntem o ţară civilizată!

SIMA nu mai avea pretendenţi la şefie. Îşi atinsese scopul. Poate mă mai considera pe mine. Dar mie nici prin gând nu-mi trecea." (pg. 292)

"**Înainte de sărbătorile Crăciunului cu câteva zile, am fost anunţat telefonic că un grup de 24 de legionari au fost opriţi la graniţă, şi dacă sunt de acord vor fi aduşi la Berlin.** Răspunsul meu a fost afirmativ, **aflând apoi că a venit SIMA cu vreo 20 de legionari,** care au fost duşi la Amalienhoff. Peste două zile m-am prezentat, fiind anunţat de Direcţia Străinilor pentru identificarea lor, ca să li se emită legitimaţii.

M-a mirat mult prezenţa acestora. Erau mai toţi din BANAT. Nişte tineri îmbrăcaţi prost şi lipsiţi de orice manieră. Singurul dintre ei era Octavian Roşu, avocat şi fost şef al judeţului Caras, care făcea figură de intelectual...

Directorul îi privea de jos în sus cu oarecare indispoziţie şi pe mine mă cuprinsese ruşinea. Era şi *Ciorogaru* cu mine.

Am întrebat pe SIMA ce este cu ciurucurile acestea, a răspuns că sunt oameni de încredere şi i-a luat să-i scape de prigoană. Între ei se aflau doi mai apropiaţi lui SIMA: *Borobaru*, fost notar pe undeva în Banat, şi *Ion Boianu*, o figură bănuitoare. (...) **Erau frizeri, cizmari şi diferite alte meserii, şi acestea neisprăvite; alţii, derbedei fără ocupaţie, între vârsta de 18-22 de ani.**

Li s-au dat acte şi am plecat cu *Ciorogaru* scârbiţi.

Seara a venit SIMA la mine spunându-mi:

- Ei, acum crezi că am fost în Ţară?

Era vesel şi râdea, râdea întruna.

- Cred sigur că ai fost în Ţară fiindcă ai omorât pe toţi legionarii de valoare. *Ai distrus Mişcarea Legionară.*

Iar acum ***ai adus cu tine o ceată de derbedei, care să-ţi facă galerie şi să-ţi spună Comandantul.*** *Ai ajuns şeful unei cete de borfaşi.*

Eu de-acum înainte nu mai am nici o legătură cu tine. Am rupt-o definitiv, căci ai lucrat numai de capul tău.

Ce-ai făcut cu scrisorile ce ţi-am trimis prin Il ie Vlad Sturza, ***de ce ai procedat contra indicaţiilor date de noi.?***

- Nu am primit nici o scrisoare!

- Minciuna a fost arma ta de totdeauna. *De acum am terminat. Nu vreau să te mai văd şi te rog să pleci.* ***Relaţiile dintre noi sunt rupte."*** (pg. 293)

(continuare în numărul viitor)

Pagină realizată de Ştefan Buzescu, student, 22 ani

***

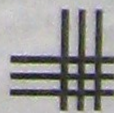
ANIVERSARE "CUVÂNTUL LEGIONAR": 5 ANI (continuare din pag. precedentă)

Timidele noastre apeluri la o mai mult sau mai puţin discretă susţinere financiară nu s-au concretizat decât la nivelul de care vorbeam mai devreme, îngrădindu-ne accesul la mai multe apariţii şi la un tiraj mai apropiat de cerinţele pieţei.

Alt motiv de temperare a dezvoltării o reprezintă şi faptul că *distribuitorul RODIPET, de 23 de luni nu a mai virat nici un ban în contul nostru, RODIPET aflat la ora actuală în conflict juridic cu alte zeci sau poate sute de publicaţii cărora le este datoare cu enorme sume de bani.* Acest lucru ne face să **sugerăm proprietarilor de chioşcuri dispuşi să se angreneze în distribuirea publicaţiei, să ia contact direct cu noi pentru** expedierea prin poştă a necesarului.

Ideea că obiectivele politice, economice şi sociale ar fi diferite faţă de perioada de timp în care au apărut şi au devenit „ţinte" ale activităţii Mişcării Legionare, este greşită chiar dacă comuniştii îşi spun social-democraţi iar interesele şi acţiunile iudaismului internaţional se numesc „mondializare" - sau oricum.

Încheiem acest scurt bilanţ mulţumind încă o dată tuturor celor implicaţi direct în viaţa şi dezvoltarea revistei, cititorilor permanenţi şi abonaţilor, **solicitând încă o dată sprijinul celor care socotesc că publicaţia noastră are rostul ei pe lumea aceasta.**

Comemorarea elitei legionare

MASACRUL STATULUI MAJOR LEGIONAR
- NOAPTEA DE 21/22 SEPTEMBRIE 1939 -

LEGIONARI ASASINAȚI LA *ÎNCHISOAREA* DIN **RÂMNICU SĂRAT:**

- GHEORGHE CLIME (inginer şi avocat, **comandant legionar al *Bunei Vestiri***, primul şef al Corpului Muncitoresc Legionar, ***Şeful Partidului "Totul Pentru Ţară", şeful Statului Major Legionar după asasinarea Căpitanului)*** (fotografia din stânga)

- Ion Banea (avocat, medic, publicist, comandant legionar, ***Şeful Ardealului legionar***) (foto - dreapta)

- Mihail Polihroniade (avocat, ziarist, comandant legionar, ***fostul şef legionar al garnizoanei legionare Bucureşti***)

- Gheorghe Istrate (economist, **comandant legionar, *Şeful Frăţiei de Cruce pe ţară***) (foto - dreapta)

- Gheorghe Furdui (doctor în *Teologie*, **comandant legionar, *preşedinte al Studenţimii române pe ţară în 1935-1936***) (foto - stânga)

- Nicolae Totu (avocat, *luptător* pe frontul spaniol *împotriva comunismului*, **comandant legionar al *Bunei Vestiri***)

- Alexandru Cristian Tell (avocat, **comandant legionar, *Şeful legionar al jud. Romanaţi***)

- Gheorghe Apostolescu (comerciant, **comandant legionar, *Şeful garnizoanei legionare Râmnicu Sărat***)

- Alecu Cantacuzino (dr. avocat, **comandant legionar al *Bunei Vestiri*, *Şeful Corpului Moţa - Marin***) (foto - dreapta)

- Bănică Dobre (economist, publicist, *luptător* pe frontul spaniol *împotriva comunismului*, **comandant legionar al *Bunei Vestiri***) (foto - stânga)

- Sima Simulescu (profesor, **comandant legionar, *Şeful legionar al sect. III Bucureşti***)

- Aurel Serafim (inginer, **comandant legionar, *Şeful legionar al sect. II Bucureşti***)

- Paul Craja (medic, **comandant legionar-ajutor**, *Şeful studenţilor legionari de la Medicină*).

LEGIONARI ASASINAȚI LA *SPITALUL MILITAR* DIN **BRAŞOV:**

- Traian Cotigă (avocat, **comandant legionar, *preşedinte al Studenţimii române pe ţară în 1934-1935***) (fotografia alăturată)

- Grigore Pihu (economist, **comandant legionar, *Şeful legionar al jud. Durostor - Cadrilater***)

- Eugen Ionică (inginer, asistent universitar, **comandant legionar, *Şeful Asociaţiei "Prietenii Legiunii"***) (fotografia alăturată)

- Iuliu Şuşman (funcţionar, ***Şeful Corpului Muncitoresc Legionar Bucureşti***)

- Emil Şiancu (ofiţer invalid din primul război mondial, avocat, **comandant legionar, *Şeful legionar al jud. Cluj***) (fotografia alăturată)

- Ion Herghelegiu (avocat, **comandant legionar-ajutor, *Şeful legionar al jud. Neamţ***)

- Gheorghe Proca (funcţionar, ***comandant legionar-ajutor***).

LEGIONARI ASASINAȚI ÎN *LAGĂRUL DE CONCENTRARE* DE LA **MIERCUREA CIUC:**

1. *Bene Constantin (funcţionar CFR, **şef Frăţie Cruce Caransebeş**)*
2. Biriş Ovidiu Gh. (avocat)
3. Borzea Titus (student)
4. *Buhai Vasile (student, **comandant legionar-ajutor**)*
5. Cioflec Marius (student)
6. *Comjic Ştefan (funcţionar, şef **Corp Muncitoresc Legionar Oradea**)*
7. *Coman Constantin Cozmin (student, **instructor legionar**)*
8. *Constantin Gheorghe (student, **şef Centru Studenţesc Timişoara**)*
9. Constantinescu Dumitru (medic)
10. *Corbeanu Vasile (student, **instructor legionar**)*
11. Dobrin Liviu (medic)
12. *Dorca Afilon (teolog, **instructor legionar**)*
13. Dugaru Dumitru (subinginer)
14. Enescu Ioan (funcţionar)
15. Felecan Vasile (meseriaş)
16. Filipov Vasile (licenţiat)
17. *Gârcineanu Florin (ofiţer, fratele comandantului legionar Victor Puiu Gârcineanu, asasinat în aceeaşi noapte, la Vaslui)*
18. Grama Iosif (student)
19. *Iordache Nicoară (asistent universitar, **comandant legionar**)* – fotografia alăturată
20. Macoveschi Ion (desenator)
21. Micu Augustin (inginer, asistent universitar)
22. *Mincă Ilie* (**elev** la Şcoala Militară)
23. Miter Ion (student)
24. Noaghea Virgil (student)
25. Nuţiu Aurel (student)
26. Pavelescu Gheorghe (avocat)
27. Popa Tiberiu (student)
28. Popescu Marin (student)
29. Popescu Barbu Anton (funcţionar)

30. Prodea Nicolae (muncitor)
31. *Rădulescu Virgil (ziarist, **comandant legionar**)*
32. Raicu Constantin (licenţiat)
33. Stamate Constantin Eugen (medic)
34. Stegărescu Contantin (economist)
35. *Strugaru Nicolae (avocat, **comandant-ajutor**)*
36. Susai Vasile (licenţiat)
37. Teodorescu Gheorghe (sculptor)
38. *Tiponuţ Gheorghe (**elev, şef Frăţie Cruce Bihor**)*
39. Todan Coriolan (student)
40. Ungureanu Corneliu (licenţiat în Litere)
41. Ursu Ion (student)
42. Vasiliu Ion Galus (locotenent)
43. Vilmos Adam (muncitor)
44. Zanche Petre (ziarist)

LEGIONARI ASASINAȚI ÎN *LAGĂRUL DE CONCENTRARE* DE LA **VASLUI:**

1. **Belgea Ion** *(avocat, **comandant legionar, Şeful Corpului "Răzleţi"**)* – foto dreapta
2. Boboc Constantin (student)
3. Borzea Virgil (student)
4. *Bujgoli Spiru (student, **comandant legionar**)*
5. Busuioc Ion C-tin (inginer agronom)
6. *Calapăr Mihai (student teolog)*
7. *Cârdu Valeriu (ziarist şi poet)* – foto stânga
8. *Clime Traian (funcţionar, fratele şefului Partidului Totul Pentru Ţară, Gheorghe Clime, asasinat în aceeaşi noapte, la Râmnicu Sărat)*
9. Comănescu Nicolae (student)
10. Danielescu Zosim (licenţiat)
11. Dobre Ion Radu (muncitor STB)
12. Dorin Constantin (student)
13. *Gârcineanu Puiu Victor (avocat, **comandant legionar**)* – fotografia alăturată
14. Goga Mircea (student)
15. Maricari Nicolae (locotenent)
16. *Moraru Alex. Bubi (student, **instructor legionar**)*
17. Motoc Mircea (student)
18. *Nicolicescu Gheorghe (ing., **instructor legionar**)*
19. *Popescu Spiru (student, **comandant legionar-ajutor**)*
20. Popescu Vasile (licenţiat)
21. *Păsu Antoniu Ion (avocat, **comandant legionar-ajutor**)* – foto dreapta

22. Recman Gogu (student)
23. Roşianu Petre (ing., director la Nitrogen-Bucureşti)
24. *Spânu Iordache (avocat, **comandant legionar**)*
25. *Stahu Teodor (avocat, **comandant legionar, şeful jud. Maramureş**)*
26. Şola Stavri (student)
27. Şupilă Polisperhon (student)
28. Teohari Mircea (student)
29. *Tucan Boris (student, **instructor legionar**)*
30. *Tudose Teodor (avocat, **comandant legionar, şeful jud. Iaşi**)*
31. Volocaru Gheorghe (funcţionar)
32. Zus Radu (student)

NOTĂ: *Tot în anul 1939, înainte de acest masacru, fuseseră asasinaţi de autorităţi:*

- ÎN BUCUREŞTI:

Vasile Cristescu (profesor universitar, **comandant legionar, *Şeful legionar al jud. Vlaşca, Vicepreşedinte al Partidului "Totul Pentru Ţară"***, împuşcat la **26 ian. 1939**);

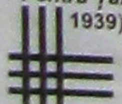
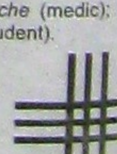

Nicoleta Nicolescu (licenţiată în matematică, **comandant legionar, *Şefa Cetăţuilor***, schingiuită şi arsă de vie în Crematoriu, **10 iulie 1939**);

Nicolae Dumitrescu (inginer, *locotenent* în Armata Român, strangulat la **25 ian. 1939**),

- LA HUEDIN, JUD. CLUJ (împuşcaţi în **febr. 1939** şi arşi la Crematoriu): *Fleschin Petre* (student); *Hodrea Aurel* (profesor); *Stănescu Petre* (student); *Popa Ion* (muncitor); *Borzea Dumitru* (ofiţer); *Borzea Zenovie* (ofiţer); *Gruiţă Victor* (elev); *Nadoleanu Enache* (medic); *Popovici Dragoş* (student); *Bălău Octavian* (student).

LEGIONARI ASASINAȚI **PE TOT CUPRINSUL ȚĂRII,** PE JUDEȚE:

1) **ARAD:**
*Măduță Ioan **(comandant legionar-ajutor)***
*Bulboacă Ilie **(șef legionar de plasă)***
Jucan Ilie

2) **ARGEȘ:**
Pielmuș Ioan
Olteanu Vasile
Amzăr Traian

3) **BACĂU:**
Condopol Mircea
Mandaste Alexe
Antonovici Constantin

4) **BĂLȚI (BASARABIA):**
Condratiuc Alexe
Ursache Victor
Gherman Ioan

5) **BIHOR:**
Cozma Lazăr
Jude Dumitru

6) **BOTOȘANI:**
Iftimuță Vasile
Grigoriu Mihail
Mancoș Gheorghe

7) **BRĂILA:**
*Babătă Ion Teodor **(șef Corp Muncitoresc Legionar Brăila)***
Udrea Ion

8) **BRAȘOV:**
Faur Ioan
*Bordeianu Ion **(comandant legionar)***
Lehaciu Nicolici Nicolae
Papacioc Radu

9) **BUZĂU:**
Voinea Constantin

10) **CALIACRA (CADRILATER):**
Caranica Petre (fratele Nicadorului Iancu Caranica care fusese asasinat cu un an în urmă, alături de Căpitan)
Popescu Hristu
Cavachi Dumitru

11) **CÂMPULUNG:**
Irimiciuc Valerian
Țăranu Traian
Cozan Luchian

12) **CARAȘ:**
Borzac Lazăr
Băleanu Ion
Cerbu Iancu

13) **CERNĂUȚI (BUCOVINA DE NORD):**
Pisarciuc Silvestru
Regwald Francisc
Molotiuc Ioan

14) **CETATEA ALBĂ (BASARABIA):**
Vlădău Ioan
Păucă V. Dumitru
Cuzoglu Damian

15) **CIUC:**
*Duma Iosif **(comandant legionar)***
Caranica Ioan
Mirea Ilie

16) **CLUJ:**
Cuibuș Petre
Eremia Nicolae

17) **CONSTANȚA:**
*Chivu Ion **(preot, șeful legionar al jud. Constanța)***
Chiriazi Constantin
*Mocanu Ion Stoica **(preot)***
*Secăreanu Ion **(preot)***

18) **COVURLUI (BASARABIA):**
Popa Costăchel
Croitoru Tudor
*Potolea Spiru **(ofițer invalid război)***

19) **DÂMBOVIȚA:**
Nițescu Petre
Lungu Ion
Gălmeanu Ion

20) **DOLJ:**
Hozarlescu Ilie
Poenaru Ilie
Ștefănache Ioan

21) **DOROHOI:**
Surugiu Gheorghe
Barbu Gheorghe
Honceru Ion

22) **DUROSTOR (CADRILATER):**
*Nastu Cola **(instructor legionar, primar sat)***
Mângănița Costică
*Memu Nișa **(instructor legionar)***

23) **FĂLCIU:**
Zelea Codreanu Ion (inginer, unul dintre frații Căpitanului) – fotografia alăturată
Nicolae Emil
Croitoru Vasile

24) **GORJ:**
Șerban Constantin
Munteanu Gheorghe
*Motomancea Grigore **(preot)***

25) **HOTIN (BASARABIA):**
Dobuleac Vasile
Dubovinschi Teodor
Soroceanu Dumitru Iacob

26) **HUNEDOARA:**
*Popa Petre **(instructor legionar)***
Cornea Gheorghe
Sârbu Nicolae

27) **IALOMIȚA:**
Manolescu Ioan Gheorghe
Constantinescu Costel
Badea Traian

28) **IAȘI:**
Dănilă Nicolae
*Miron Leonid **(preot, instructor legionar)***
*Bagdad Elena **(comandant legionar,** curiera Căpitanului)*

29) **LĂPUȘNA (BASARABIA):**
*Diaconescu Vasile **(colonel invalid război, senator legionar)***
*Florescu Sergiu **(comandant legionar, șeful Basarabiei Legionare)*** – fotografia alăturată
Palamarciuc Ion

30) **MARAMUREȘ:**
Butnaru Ioan
Chirarliță Dumitru
Beldioan Mircea

31) **MEHEDINȚI:**
*Gheorghiu Victor **(șeful garnizoanei legionare Tr. Severin)***
Geacu Hristu Petre
Gheorghevici Nicolae

32) **MUREȘ:**
Rusu Iacob
Palotaș Francisc
Pădureanu Nicolae

33) **MUSCEL:**
Nerasan Ioan
Stancu Ioan

34) **NĂSĂUD:**
Tonea Simion
Girigan Cornel
Tolan Alexandru

35) **NEAMȚ:**
Malinici Nicolae
Avădanei Vasile
Vasile Puiu

36) **OLT:**
*Găman Florian **(elev)***
Mânzu Dumitru
Preda Gheorghe

37) **ORHEI (BASARABIA):**
Zalupcescu Grigore
Mocanu Andrei
Răileanu Naum

38) **PRAHOVA:**
*Cojocaru Alexandru **(comandant legionar-ajutor)***
Filip Dumitru

39) **PUTNA:**
State Vasile
Voinea Nicolae
Marin Petre

40) **ROMAN:**
*Creangă Vasile **(elev)***

41) **ROMANAȚI:**
Nicolescu Gheorghe
Oprovici Horia

42) **SĂLAJ:**
Burcaș Augustin

43) **SATU MARE:**
Bozântan Victor (fratele Decemvirului comandant legionar Iosif Bozântan care fusese asasinat alături de Căpitan)

44) **SEVERIN-LUGOJ:**
Gălescu Nicolae
Ghindă Gheorghe
Sârbu Damaschin
Matici V. Marin

45) **SOROCA (BASARABIA):**
*Levizchi Ștefan **(elev)***
Știucă Boris
Criclivoi Azare

46) **SUCEAVA:**
Răuț Ioan
Gemeniuc Ioan
Jitaru Spiridon (student)

47) **TÂRNAVA MICĂ:**
Bârză Gheorghe
Pruș Ioan
Codrea Nicolae

48) **TECUCI:**
Căsăneanu Gheorghe
Teodorescu Spirache
*Baciu Vasile **(instructor legionar)***

49) **TELEORMAN:**
*Abajiu Dumitru **(șef legionar de plasă)***
Cristea Aristotel
Toader Dumitru

50) **TIGHINA (BASARABIA):**
Heidenrecz Vladimir
Căldare Constantin
Caragancev Ion

51) **TIMIȘ-TORONTAL:**
Udrea Toader
Dragomir Gheorghe
Cocora Alexandru

52) **TREI SCAUNE (BASARABIA):**
Lascăr Gheorghe
Vrânceanu Gheorghe
Caranica Enache

53) **TURDA:**
Cucerzan Constantin
*Nichita Augustin **(comandant legionar-ajutor)***
Tcaciuc Toceanu Ghiță

54) **VÂLCEA:**
*Nicolaescu Aurel **(preot)***
*Diaconescu Dumitru **(preot)***
Vasilescu Nicolae

ÎN BUCUREȘTI:

- *Victor Dragomirescu* (inginer, **comandant legionar, *Șeful Corpului Studențesc Legionar*), *ars de viu* la *Crematoriu* la 21 sept. 1939** – fotografia alăturată
- *Echipa "Miti Dumitrescu"*, formată din 9 oameni: Dumitrescu Miti, Ionescu Ion, Isaia Ovidiu, Moldoveanu Ion, Paraschivescu Gh., Popescu Cezar, Popescu Traian, Stănciulescu Marin, Vasiliu Ion.

257 DE LEGIONARI AU FOST ASASINAȚI ÎN NOAPTEA DE 21/22 SEPT. 1939!!

NOTĂ: Despre motivul producerii acestui cumplit masacru aflați chiar în pag. 5 a revistei (CARTE LEGIONARĂ – *"Cal troian intra muros"* de preot Ion Dumitrescu-Borșa).

SVASTICI ... EVREIEŞTI ŞI NAZIŞTI ... AŞIJDEREA!

O nouă ştire despre odrasla de comunist **Horia Roman Patapievici, detractorul nr. 1 al României şi al românilor, proţăpit în chiar fruntea Institutului Cultural Român (ICR), prin voia şi cu binecuvântarea masoneriei** din care face parte atât el cât şi gaşca de elitişti fabricaţi şi cizelaţi de aceeaşi ocultă instituţie.

Individul acesta a expus, prin institutul pe care îl patronează, nişte aberaţii, într-o **expoziţie a ICR-ului de la New York,** realizate de nişte indivizi „all american boys", din cartierul Bronx - Ferentariul New Yorkez.

Printre „operele de artă" s-a numărat: o svastică pe fundul unui ponei roz (culoarea preferată şi pe fundul po-poneilor), o icoană a Fecioarei Maria prezentată ca o gunoieră, cu mătură în mână şi îmbrăcată cu vestă REBU, diverse obiecte sau reprezentări sexuale, simboluri islamice, ortodoxe şi evreieşti batjocorite etc.

Kitsch-ul cu pricina cu pretenţie de expoziţie, a reuşit să lezeze sentimentele multor credincioşi, fie ei musulmani, iudei sau creştini. Acesta a fost şi scopul, după cum ne cânta nu demult John Lennon: "*Imagine no religion...*". **Satanistul Patapievici, mason şi ateu totodată -pardon de pleonasm - a dorit cu prilejul acestei prezentări publice călcarea în picioare a tuturor simbolurilor religioase. Nici o religie nu este bună pentru el, comparativ cu viitoarea *New Age*** ce este promovată de fapt de oamenii care nu au şi nu vor avea niciodată nici o religie: sionişti, societatea civilă creată de masonerie, sau lichelele fără sare şi fără piper cu feţe strâmbe şi urâte - căci urâţenia şi răutatea le izvorăşte prin toţi porii din însăşi fiinţa lor degenerată.

„Inginera" care a desenat svastica pe dosul unui ponei din plastic, a declarat presei: *„Când eram mică îmi era foarte frică de ponei. Am depăşit frica asta mai târziu când mi-am dat seama că am puteri magice. Poneii şi simbolurile pe care le poartă spun câte ceva despre lumea în care trăim".* Declaraţia creatoarei de svastici ne arată că nu numai retardaţii, dar şi bolnavii mintal ce se află în tratament din cauza frustrărilor din copilărie, oameni ce se cred Harry Potter "cu puteri magice" sau SuperWoman ce plonjează în piscina goală sperând să poată zbura, **indivizi ce frecventează psihiatrul, toţi aceştia au fost invitaţi de ICR - New York să creeze.** Mai citiţi o dată declaraţia de mai sus. Cucu-cucu!

Deşi isteria generală a fost stârnită de apariţia svasticii pe crupa poneiului, mâhnirea noastră cea mai mare este generată de apariţia unui simbol creştin fundamental, Maica Domnului, în postura de măturătoare.

Nu este pentru prima oară când satanistul Patapievici, dimpreună cu purceaua Mungiu Pippidi şi cu obsedatul sexual Cărtărescu -lucru mărturisit cu sinceritate în cărţile sale, „Orbitor" de proaste - ne umplu de nelinişte faţă de faptul că **banii noştri publici se duc pe porcăriile lor filo-cretine.** Căci ei sunt iubitorii cretinismului absolut pe care îl adoră şi la care se închină cu fiecare ocazie care li se iveşte.

Cu doi ani în urmă ***la ICR a venit un cetăţean canadian de origine română care scosese pe banii lui două volume cu poeziile lui Eminescu, în franceză şi în engleză, plus un CD cu poeziile respective recitate.*** *La rugămintea respectivului român,* ***ICR****, care nu a vrut să cotizeze nici măcar cu un dolar,* ***nici măcar nu a vrut să popularizeze această lucrare valoroasă şi unică până acum!***

După care d-na Corina Şuteu, **directoarea ICR - NY** a primit a se juca **în aceeaşi perioadă o piesă** intitulată „Bukarest Calling", în care din **trei cuvinte cinci erau înjurături,** în care se desfăşurau scene de sex explicit, cu chiloţi scoşi pe scenă şi aruncaţi prin sală. Piesa făcea parte din „noua dramă românească", iar creatorul ei, un oarecare Ştefan Peca, mai avea la activ opere dramatice precum „New York Fuckin'City", „I hate Helen" şi „Nils' fucked-up day". Foarte frumos!

Şi de atunci tot aşa o ţine ruşinea asta de institut care ne mănâncă nouă banii, inclusiv acoperind costurile pentru manifestaţia Gay-Fest a poponeilor din Bucureşti: aproape 6 miliarde de lei, bani proveniţi din bugetul statului. Ziaristul George Roncea scria în ziarul „Ziarul" în luna mai a anului în curs, vorbind despre "spectacolul degenerării umane": *"Aceşti bani, plătiţi de cetăţenii majoritari normali, se adaugă* ***finanţării de către Institutul Cultural Român condus de Patapievici a unei delegaţii de homosexuali****, care a participat la un zaiafet de pidosnici experţi în verificatul fecalei în Suedia".*

Revenind la ICR - New York, să vedem cine sare oare în apărarea svasticii?

Rromul Andrei Pleşu (care seamănă mai mult a romulan – din serialul SF "Star trek"), *ce cu lacrimi în ochi trimitea în 1982 două scrisori către tov. Nicolae Ceauşescu spre a nu-i retrage carnetul de membru de partid.* Zice Pleşu (mare atenţie, a nu se confunda cu Teşu!): *"Comentariile pe care le-am văzut sunt ale unor inşi care nu înţeleg nimic din arta plastică...".* Să mooori tu! Scuzaţi, dar exprimarea noastră este una

plastică, a unor inşi care nu înţeleg nimic din comentariile lui Pleşu.

Evreul Radu Ioanid prezentat de presa din România ca directorul Muzeului Holocaustului din Washington, examinând fotografiile expoziţiei, denunţă campania ca fiind lipsită de orice temei. Deci svastica este bună, ne sugerează dl. Radu Ioanid.

Evreul Andrei Oişteanu (Oigenstein), nepotul torţionarului stalinist Leonte Răutu ce a murit la începutul anilor '90 la vârsta de 93 de ani, visând frumos în patul său, fără ca nici o instanţă să-l tragă vreodată la răspundere pentru vreuna din crimele sale, ne spune: *"Nu mai contează svastica".* ***Bre, ai mâncat matza stricată? Cum să nu mai conteze aşa, dintr-o dată, hodoronc-tronc? Păi nu aţi făcut burta mare până acum, sugând banii popoarelor Europei de pe urma svasticii?***

Când nu vă convine vouă să debarcaţi de la conducerea ICR creaţia voastră numită H.R. Patapievici, în care aţi investit atâta timp, bani şi energie, atunci svastica nu mai are importanţă?

Când „Mein Kampf" se găseşte pe toate tarabele din Israel nu contează, ci doar dacă vreo editură mai îndrăzneaţă îl publică în altă ţară?

Când **piesele evreieşti pline de Hitleri şi de svastici se joacă în Israel** nu contează, ci doar dacă vreun european face greşeala să arboreze aceeaşi svastică, într-o piesă ce doreşte a evoca atmosfera perioadei naţional-socialiste?

Când evreul Mel Brooks de la Hollywood face o obsesie de a introduce în filmele sale svastici şi nazişti nu contează, contează doar ca prinţul Harry al Marii Britanii care apare la un bal mascat cu svastica pe mână să-şi ceară scuze în faţa naţiunii, umilindu-se public?

Contează svastica doar când spuneţi şi hotărâţi voi, minoritarii, iar când este vorba despre goymi, „piua!", nu se mai pune la socoteală, dacă apar în discuţie evreii voştri? ***Doar aşa funcţionează democraţia voastră, doar atâta poate?***

De fapt noi ştiam că există **evrei nazişti**, dar nu ştiam că avem din ăştia şi la ICR. Chiar la sfârşitul anului trecut poliţia din Tel Aviv a arestat mai mulţi **neonazişti de naţionalitate israeliană**, bănuiţi de comiterea de agresiuni împotriva muncitorilor imigranţi, a homosexualilor, a unor evrei religioşi, cât şi de vandalizarea a două sinagogi din Petak Tiqwa. În cursul percheziţiilor efectuate la domiciliul evreilor nazişti, au fost găsite uniforme naziste, portrete ale lui Adolf Hitler, un pistol şi explozibil. Suspecţii îşi tatuaseră pe corp sloganuri legate de superioritatea rasei albe. ***"Este foarte greu de crezut că în Israel pot exista partizani ai ideologiei naziste, dar acesta este un adevăr. Unii dintre membrii familiei lor sunt evrei, dar nici unul nu este considerat evreu din punct de vedere religios"***, a declarat comisarul Revital Almog, coordonatorul anchetei!! Este alarmant ce ne spune comisarul!

Rromul Nicolae Manolescu atacă şi el de partea celor care l-au recreat după 1990, *uitând de articolele băloase pe care le scria în „Contemporanul" în 1962 pentru Gh. Gheorghiu-Dej, un picuţ mai ponderate decât cele scrise de Lenin în momentele lui de demenţă.*

Apare în schemă şi **Gabriel Liiceanu** care se întreabă: *"A cui e România de azi? A slugarnicilor lui Ceauşescu? Sau a lui Patapievici?"*

Păi care este diferenţa, măi nea..? **Tocmai îţi demonstrai că slugarnicii lui Ceauşescu, odraslele şi nepoţii de kominternişti sunt acum în echipa lui Patapievici! Începând cu tine care din marxist-leninist în tinereţe ai năpârlit în elitist de laborator!**

Aproape toate pramatiile astea au dus-o bine şi în regimul comunist, unde şi-au început cariera profesională pupând dosuri de conducători iubiţi şi îmbrăţişând marxismul, cât şi în actualele regimuri de după îngrămădeala din 1989, când au apărut gata fabricaţi de laboratoarele masoneriei încă de la sfârşitul anilor 80.

Să nu uităm că în timp ce taţii şi bunicii acestor minoritari obraznici trăiau bine merci în puful cald de nomenklaturist, Vasile Militaru, Nichifor Crainic, Radu Gyr şi câţi alţii se aflau în temniţele de la Canal, Aiud, Sighet şi Piteşti!

Societatea civilă actuală a fost creată cu grijă, dinainte de asasinarea lui Ceauşescu, chiar de către cei care cunoşteau bine viitoarele evenimente, tocmai pentru a se evita formarea unei clase de intelectuali scăpaţi de sub control.

Fiecare deontolog şi elitist de care tot auziţi acum de genul minoritarilor de mai sus - şi ar fi nedrept să nu-l includem aici şi pe evreul Andrei Cornea - a fost atent selecţionat pe baza dosarului său de cadre. Din acest motiv, indivizi de genul lui Paul Goma, care reprezintă adevărata societate civilă, dizidenţă şi suferinţă, nu vor fi lăsaţi să intre niciodată în cadrul actualei „societăţi civile" creată de Ocultă.

Deci să recapitulăm:

a) Patapievici sponsorizează **delegaţiile de homosexualii** din România,

b) Patapievici premiază televiziunile ungureşti care bat apa în piuă îndemnând la **autonomia ţinutului secuiesc,**

c) Patapievici înjură şi **denigrează poporul român şi pe poetul nostru naţional**, în scrierile sale de doi bani,

d) Patapievici **patronează Raportul Tismăneanu (Tisminiţki)** creat de băiatul kominternistului evreu cu acelaşi nume, neţinând cont nici măcar de faptul că în trecut acesta a aşteptat 5 ani la graniţa cu Mexicul intrarea în SUA, pe care nu a primit-o mai devreme fiind considerat un bolşevic periculos, conform activităţii lui tac-său cât şi a lui personală, în România. Odată început Raportul Tismăneanu, urmaşul de stalinist a scos din ţară, via Israel, sute de documente la care a avut acces fără ca nimeni să se sesizeze!!

e) Patapievici patronează crearea de svastici şi de simboluri antireligioase la cel mai cunoscut Institut Cultural Român din lume.

Mircea Cărtărescu spune şi el o vorbă mare, mai mare decât toată prostia din capul său: *"Nu oricine desenează o svastică este pronazist".* Corect! **Am putea comanda 200 de tricouri pe care va fi imprimată crupa poneiului mărită, cu svastica în toată splendoarea ei şi cu declaraţia lui Cărtărescu şi Andrei Oişteanu sub ea. De săptămâna viitoare am putea circula cu aceste tricouri prin ţară** ca semn că dacă Patapievici nu este la închisoare, nici noi, cei care i-am copiat exponatul - pe care el şi ICR-iştii lui l-au creat - nu avem a ne teme de ceva. *Dacă Patapievici nu va fi debarcat de la conducerea ICR, va fi o bucurie să poţi împărtăşi cu toată lumea de pe stradă exponatul de la New York.* **La un eventual proces, Patapievici va fi alibiul perfect!**

Decebal Carp, Iaşi

Aparitie de carte

"MEMORII (1929 – 1989)" – DR. ŞERBAN MILCOVEANU

După ani de aşteptare din partea unei importante părţi a intelectualităţii de dreapta, fenomenalul dr. Şerban Milcoveanu, finisează şi dă publicului o carte de memorii menite să formeze o imagine mai aproape de realitate a mult zbuciumatei perioade interbelice.

Din poziţia de *participant nemijlocit la aproape toate evenimentele pe care le prezintă, încercând să fie obiectiv chiar şi atunci când această poziţie este în defavoarea convingerilor sale,* dr. Şerban Milcoveanu reuşeşte mai mult ca oricine să proiecteze o altă lumină asupra fenomenului legionar.

Aceste "*Memorii (1929 – 1989)*" au calitatea de a motiva în bună parte apariţia Mişcării Legionare ca o reacţie de apărare a poporului român în faţa invaziei dacă nu numaidecât demografică, categoric economică şi socială a iudaismului, în încercarea de a stabili în România o colonie cu populaţia evreiască naţiune dominantă şi privilegiată, şi poporul autohton pe post de servant, populaţie de categoria a II-a.

Data apariţiei coincide în mod fericit cu sărbătoarea aniversării a 109 ani de la naşterea lui Corneliu Zelea Codreanu, cel care înfiinţează, organizează şi conduce Mişcarea Legionară, singura organizaţie politică pe plan mondial care, sesizând pericolul reprezentat de planurile iudaice de dominaţie, bineînţeles cu referire specifică la România, găseşte mijloacele de a contracara marea ofensivă interbelică (în derulare neîntreruptă până azi), *propunând poporului român soluţia concurenţei sprijinite de guvernanţi,* celorlalte alternative

înglobând violenţa! *Soluţia absolut creştină şi eficientă, imposibil de condamnat, a trezit instinctele primare ale conducătorilor israeliţi care au procedat la distrugerea fizică a Mişcării,* iar după 1944, preluând puterea discreţionar în România, au declanşat şi executat genocidul împotriva românilor creştini, *indiferent de culoarea politică*, soldat cu 500.000 de victime.

Dar revenind la evenimentul cultural, trebuie să subliniem faptul că *în scurtul răstimp dintre apariţia cărţii şi apariţia revistei pe luna septembrie, nu am putut întreprinde un studiu cât de cât aprofundat pentru a ne pronunţa asupra tuturor problemelor de natura interpretărilor politice, având în vedere tendinţa noastră de a practica un radicalism total.*

Răsfoind impresionanta lucrare, am descoperit din fugă unele probleme poate neimportante pentru marele public cititor, asupra cărora ne simţim obligaţi de a ne expune punctul de vedere. *Suntem absolut conştienţi că în situaţia de criză în care ne aflăm, orice relaxare duce inevitabil la breşe, la interpretări tendenţioase, pe care trebuie să le evităm.* Aş da un singur exemplu: la pg. 46 dl. dr. Milcoveanu povesteşte o întâmplare la care a fost martor şi care vrea să demonstreze faptul că Şeful Mişcării, Corneliu Zelea Codreanu, era la curent cu existenţa unor legionari importanţi care erau în acelaşi timp membri ai masoneriei, şi că era de acord cu acest lucru, cunoscând diferenţa dintre iudeo-masonerie şi masoneria naţională. Ideea mi se pare cel puţin năstruşnică, eufemistic vorbind, şi ne-a făcut să nu acceptăm prezentări ale cărţii oferite de persoane total competente, dar pentru care afirmaţii de genul celei de mai sus pot fi trecute cu vederea!

Bineînţeles, suntem convinşi că astfel de scăpări nu sunt de natură să pună la îndoială enorma cantitate de informaţii cu caracter istoric; prin forţa împrejurărilor observaţiile noastre se vor limita la comentarea unor afirmaţii sau interpretări trimiţând cititorul pe piste paralele cu gândirea şi fapta legionară, filtrate prin stocul de cunoştinţe asimilate, concretizate prin logica de care dispunem, fără pretenţii de infailibilitate.

O recomandăm marelui public românesc, în special nelegionar, şi *ne oferim, prin intermediul revistei noastre sau prin contacte directe, să dezbatem conţinutul preţiosului document, oferindu-vă şi punctul nostru de vedere pentru cele câteva cazuri de dezacord.*

Cartea se găseşte în principal la Librăria *Mihail Eminescu*, în Bucureşti, iar pentru provincie vă vom da informaţii pe măsură ce le vom primi.

Nicador Zelea Codreanu

***

URA VOASTRĂ, PUTEREA NOASTRĂ (continuare din pag. 2)

Citez iarăşi din încercarea tov. „S." de a vă trata de imbecili: „Ruta Legiunii a fost marcată de *un şirag* de crime"... „împuşcarea comisarului Manciu (nu ştie nici ce era Manciu) de către Codreanu şi lichidarea studentului Vernichescu."; „Cei doi terorişti au fost *achitaţi* fiindcă s-au bucurat de *sprijinul gloatei* îmbătate de fanatism". Să îi explicăm tovului: *şirag vine de la mărgele: la voi nu e tot aşa?* ***Un şirag de două mărgele nu există.*** Deci mai tocim la română; şi după aceea ...

„Achitaţi cu sprijinul gloatei"! ***Au fost judecaţi de un tribunal, nu de „Tribunalul Poporului", şi „gloată" sunteţi voi, nu poporul român! Înţelegi ceva?***

Şi te mai întreb ceva: ce te doare pe tine de Manciu şi Vernichescu, vrei să ne faci să credem că ai suferit de moartea celor doi? ***Dar despre moartea prin împuşcare a 70.000 de palestinieni din taberele de la Sabra şi Sapira, poţi să ne faci o scurtă descriere, umanistule?!***

Îl mai citez pe tov. Talmeş-Balmeş: „Pentru Garda de Fier, represiunea prin teroare era un mijloc adecvat de luptă". Aici se simte în măsură să dea un exemplu: ***complotul „Văcăreştenilor", un proiect absolut imaginar, imposibil de concretizat, limitat la nişte discuţii fără nici un fel de finalitate posibilă, ale unor tineri de 20 de ani. Singura legătură cu „Garda de Fier" este în mintea tovului, căci acea „Gardă de Fier" apărea peste exact şapte ani!!***

Deja „mă trage de mânecă" spaţiul limitat de care dispunem în revistă; nu pot să trec cu vederea acuzaţia tovului de „răstălmăcire grosolană": Lavric constată că *„arestarea şi moartea lor (a legionarilor) se petrecea într-un singur sens, dinspre jandarm înspre legionar".* Lipsa celui mai elementar simţământ de ruşine este incredibilă! Tovul nu dă exemple; el nu are nevoie, el dă verdicte!

Cum s-a ajuns la conflictul cu prefectul (nu comisarul, puiule) Manciu?

Din ordinal lui au fost schiloditi la Poliţie zeci de elevi care lucrau împreună la o grădină de zarzavat în Dealul Copoului, pe terenul pus la dispoziţie de boieroaica Ghika. **Sponsorii israeliţi ai lui Manciu, văzând în aceasta un periculos început de organizare a tineretului creştin din Iaşi, au dat ordin prefectului să îi facă pe copii „să-şi bage minţile în cap".** *Dacă ştiai de toată tărăşenia eşti un mincinos, şi dacă nu ştiai, eşti incompetent!* **Ţi-am dat de exemplu începutul începuturilor; mai departe exemplele curg de la sine:** urmează trădătorul I. G. Duca, un politician ros de ambiţii, care acceptă trocul propus de marele bancher franco-evreu Finaly să devină prim ministru în România cu condiţia să distrugă fizic şi politic Mişcarea Legionară şi să primească 300.000 de evrei în Ţara Românească, fugind din Germania „cucerită" de Hitler (decembrie 1933). **Duca „trece la treabă": arestează 20.000 de legionari fără nici un temei juridic. 600 sunt spitalizaţi în urma bătăilor încasate, 17 sunt asasinaţi pe stradă**. Se închide poarta de intrare în ţară a macedo-românilor sătui de represiunile criminale fără precedent ale autorităţilor greceşti.

Nu discutăm aici cum de numea Finaly prim-miniştri în România, că nu avem loc.

Carol al II-lea vroia să pună mâna pe actul pe care Duca îl avea de la regele Ferdinand, în seiful personal, prin care Carol era decăzut din toate drepturile de moştenitor al tronului. Îl cheamă la Sinaia, pentru un fel de investitură, fără gardă, fiind la curent prin spioni că doi macedoneni şi unul din cei 600 băgaţi în spital de poliţie şi jandarmi au jurat să se răzbune etc., etc. Înţelegi ceva?

Citez iarăşi: „Se răspândise zvonul că vin hoardele cu cântece şi marşuri şi aduc pedeapsa brutală". Tovarăşe „S.", spune-mi ce este această afirmaţie, decât o reprezentare generală a tot ce încerci să prezinţi pe tot parcursul articolului?

„Se răspândise zvonul"! ***Unde, în cartier, în oraş, în judeţ, în toată România?***

***Cine** „răspândise zvonul"?*

***De ce** „răspândise zvonul"?*

***S-a concretizat** „zvonul"?*

Dacă da, de ce nu specifici unde, când şi cum au adus "pedeapsa brutală"?

Afirmaţii neprobate, care de fapt au valoarea unor vânturi pestilenţiale, dar care nouă, românilor, ne trezesc sentimente de revoltă şi chiar de ură!

Ne gândim la „hoardele" care au atacat Armate Română în „Săptămâna Roşie", roşie de sânge, nu de culoarea politică a făptaşilor! La cedarea Basarabiei din iunie 1940 - atenţie! - 42.000 de ostaşi români, sute de ofiţeri şi subofiţeri de pe teritoriul Basarabiei au fost asasinaţi de bande de alogeni, în marea lor majoritate evrei. Nu avem o evidenţă statistică a civililor asasinaţi, a oficialităţilor, a preoţilor căzuţi sub topoarele „hoardelor" de care tovul se face a nu avea cunoştinţă!

Dacă tov. „S." împroaşcă pe oricine cu murdărie, fără a se simţi obligat, nu să dovedească, dar măcar să exemplifice, noi putem dovedi oricând în faţa Justiţiei cu datele aduse la cunoştinţa românilor şi a oricui de studiile întreprinse de prof. Gh. Buzatu în arhivele Armatei Române, conservate în arhivele Kremlinului, după confiscarea lor în 1944!

„Hoarde" au fost trupele Armatei Roşii care au cotropit România după ruşinosul armistiţiu din august 1944, pe care tov. Damian „le-a întâmpinat cu buchete de flori în centrul Bucureştiului", şi care au asasinat, au distrus, au violat, dar, şi mai grav, au propulsat minoritatea evreiască la conducerea statului timp de aproape 20 de ani, timp în care s-a produs marele genocid împotriva poporului român, soldat cu 1.115.000 de arestări abuzive, pe criterii de apartenenţă politică sau religioasă, soldat cu 500.000 de victime, asasinate direct sau indirect de organele de represiune!!

Tovarăşe „S.", oare nu ai nici un pic de jenă când vorbeşti de „Iorga şi Madgearu", pe care, statistic, cu toate scuzele de rigoare, îi numeri pe două degete de la o mână, şi te faci a nu şti de miile de intelectuali de aceeaşi valoare trimişi de VOI la Sighet, pe ultimul drum?

Cele câteva victime ale Mişcării Legionare, pe care le declari ţipând din fundul plămânilor şi cu ochii sticlind de ură, le veţi putea vreodată compara cu genocidul iudeo-comunist împotriva a tot ce a avut mai bun şi mai valoros România interbelică? *Unui „aurolac" din fundul canalelor bucureştene, dacă îi vei cere să facă o comparaţie între o cifră până la zece şi 500.000, şi beat fiind va putea face deosebirea; tovule, vorbim de cifre oficiale: spre surprinderea ta, ele există! Capisci?*

Trebuie să mă opresc! Aş putea, şi poate o voi face, să scriu sute de pagini despre suferinţele poporului român sub călcâiul iudeo-comunist.

(continuare în pag. următoare)

CAPCANA TELEVIZORULUI

În România mass-media este o putere.

Dintre mijloacele mass-media cel mai mare impact îl are televizorul. Ca aparat, televizorul este o invenţie a minţii omeneşti - care în sine nu este nocivă; însă **modul în care el este folosit**, cu precădere în ultimii optsprezece ani la noi si în ultimii patruzeci de ani în Occident, **l-a transformat în cea mai distructivă armă din lume - pentru suflet.**

Televiziunea are o tendinţă tot mai accelerată şi mai accentuată de a nu mai îndeplini funcţia de divertisment, informaţie, cultură etc., ci pe aceea de a forma **un om nou, spălat de tot ce e bun.** Televizorul are o influenţă spirituală de netăgăduit.

Este televizorul vinovat de toate relele din lume? Oare el le-a adus?

Nu. Dar el amplifică la maxim răul în lume, îl rafinează, îl generalizează, îi dă o putere pe care acesta nu a mai avut-o până astăzi. Răul exista si fără televizor, dar nu avea forţa şi întinderea pe care le are în prezent.

În timp se produce o simbioză între om şi televizor, o întovărăşire în care însă primul este factorul pasiv, cel care primeşte orice, fără nici un discernământ.

Omul devine pur şi simplu un material care se lasă, fără să-şi dea seama, prelucrat în duhul tovarăşului său, care treptat îi devine chiar şi stăpân.

Astfel ***televizorul devine de fapt adevăratul dumnezeu al omului, căruia i se închină, îl ascultă***, îi slujeşte, chiar dacă privitorul este creştin botezat în numele Sfintei Treimi.

Dumnezeu cu adevărat este cel cu care ai o legătură conştientă. **Cei cărora li se pare că exagerez să facă o comparaţie între timpul pe care îl petrec în faţa micului ecran şi timpul pe care îl petrec în biserică sau în faţa icoanei, în rugăciune,** *între interesul şi emoţia cu care primesc imagini cel mai adesea murdare, şi formalismul cu care fac o rugăciune, prea adesea nălucită de imagini pătimaşe, demonice.*

Cum se poate distruge o persoană sau o idee prin televizor: emisiunile calomniatoare, mincinoase, nu pot fi verificate de publicul larg, dar creează atitudini ostile faţă de persoana vizată.

Chiar dacă după zece astfel de emisiuni mincinoase va apărea o emisiune care restabileşte adevărul, totuşi sămânţa răului a fost aruncată.

Nu numai oameni, dar şi idei şi instituţii pot fi distruse prin această metodă.

Iată ce forţă au la îndemână cei care conduc televiziunea în lume!

Cine dă certificat de corectitudine oamenilor care lucrează în massmedia?

"La televizor sunt si lucruri bune, noi le despărţim de cele rele".

Ca să alegi **trebuie un criteriu** în funcţie de care să te orientezi în privinţa binelui şi a răului.

Adulţii (peste 40 de ani), care n-au crescut cu mizeriile de la televizor, s-ar putea să aibă un criteriu în bunul lor simţ. Dar dacă nu sunt bine ancoraţi într-o viaţă religioasă, vor fi şi ei foarte îngăduitori în privinţa răului.

Ce criteriu are însă generaţia tânără care din copilărie s-a hrănit cu filme erotice, de groază şi de incredibilă violenţă?

Personalitatea adolescentului se va forma pe această temelie spurcată şi şubredă.

***Răul şi binele sunt amestecate în capul lui.* El nu va apuca niciodată vârsta discernerii binelui de rău.**

De exemplu, desenele animate, nevinovate numai în aparenţă, au un caracter hipnotic, înrobesc sufletul copilului, creează viciul privirii necontenite la televizor. Acum se uită la desene animate, iar după 12-14 ani la filme de "acţiune", de război, la filme pornografice, "sexy", de extremă violenţă şi de groază. În afară de aceasta, ***desenele animate de astăzi umblă tot mai vădit la modelarea unei concepţii false a copilului despre Dumnezeu şi lume:*** în unele desene animate, eroul principal, "demonică", este un personaj pus pe pozne şi, chiar dacă are cornite, este prezentat astfel încât să devină cât mai simpatic.

Roboţii cu ochi roşii şi aripi (draci moderni) care se războiesc între ei şi ucid cu aberantă cruzime, inoculează copiilor setea de violenţă.

Imaginile desenelor animate care se mişcă cu repeziciune zăpăcesc mintea copilului, îl fac şi pe el să fie sucit, să n-aibă astâmpăr, îi răpesc dorinţa de învăţătură.

Violenţa desenelor animate trece în realitate. La noi, crimele îngrozitoare săvârşite de unii copii i-au făcut pe responsabilii de la Televiziune să însemneze, prin buline, *cercuri, triunghiuri şi pătrate colorate, filmele nocive pentru copii. Dar aceasta este oare de ajuns spre a opri vizionarea acestor filme de către copii, ai căror părinţi sunt ei înşişi în gravă confuzie morală?*

Celor care dau pe post asemenea producţii cinematografice ucigătoare de suflete le vor fi de ajuns bulinele şi celelalte semne spre a se apăra la dreapta Judecată?

În vinderea unui produs pe piaţă, un rol important îl are reclama. Atunci când un film serial are succes la public, produsele cărora li se face reclamă în timpul lui sunt mai bine vândute, aşa încât omul care iubeşte un film serial "înghite" fără să vrea, pe lângă acesta, şi produsul căruia i se face reclamă. Ce este rău în aceasta? Răul este că ***televizorul devine astfel, dintr-un mijloc de aşa-zis divertisment, stăpânul întregii noastre vieţi, care ne porunceşte cum să ne îmbrăcăm, ce să mâncăm, cum să vorbim, cum să gândim*** .

Majoritatea covârşitoare a filmelor fiind americane, dau iluzia răspândirii stilului de viaţă american, străin felului nostru de a fi. Prin aceste filme se realizează de fapt o **colonizare ideologică de la distanţă,** o înrobire a mentalităţii şi a sensibilităţii creştine a unui întreg popor. Chiar dacă cea mai mare parte a americanilor sunt neoprotestanţi, trebuie spus că aceste filme n-au în ele nici un fel de nuanţă creştină: sunt pur şi simplu **păgâne şi anticreştine.**

Occidentul, pe care l-au invadat mai demult, deja s-a debarasat de ele, fiind suprasaturat de neruşinarea lor, eliminându-le metodic, sistematic şi rapid.

Ştirile care - chipurile - ar trebui să fie emisiuni mai serioase, s-au **pervertit** şi ele: violenţele, uciderile între rude, morţi terifiante, incesturi, violuri umplu astăzi mai tot spaţiul lor. *Oare ce fel de informaţie poate fi aceasta, că în cutare sat un om beat a venit acasă, a luat toporul şi l-a omorât pe tatăl său?* Sau altele de acest gen. ***Aceste "ştiri" reprezentau înainte subiectul de discuţie şi de bârfă al babelor de pe la sate şi al celor lipsiţi de orice orizont spiritual şi intelectual,*** *iar astăzi se transmit la ore de maximă audienţă, de oameni şcoliţi special pentru o asemenea activitate.*

Chiar emisiunile aparent nevinovate (meciurile de fotbal, întrecerile sportive) au un aspect negativ: **pierderea timpului.**

Fiecare clipă a vieţii omului are o valoare infinită. În timp omul câştigă sau pierde veşnicia.

Cumplită este, în inconştienţa şi iresponsabilitatea ei, expresia: "*Mi-am omorât timpul cu...*".

Ne cultivăm prin televizor?

Nimeni nu ajunge om de cultură pierzând timpul în faţa micului ecran, ci citind cărţi, tocindu-şi coatele.

Televizorul caută cu insucces să se substituie actului de cultură; dimpotrivă, s-a observat că interesul pentru carte dispare la copiii ce-şi petrec timpul în faţa televizorului.

Vrăjitoarele, al căror meşteşug este osândit şi ameninţat cu grele urgii dumnezeieşti în toate paginile Sfintei Scripturi, astăzi îşi demonstrează abilităţile pe micul ecran, dau interviuri, îşi fac reclamă şi îşi dau adresele. În zilele noastre oamenii nu se mai tem de Dumnezeu, ci de vrăji, nu îi mai cer ajutorul Lui, ci vrăjitoarelor, iar astrologia este nelipsită din programele TV, sub forma, de rătăcire şi înşelare, a citirii zodiilor, atât de vehement condamnate de Sfânta Scriptură şi de scrierile Sfinţilor Părinţi. Dar iată ce ne spune în această privinţă si Sfânta Scriptură: "Iar partea celor necredincioşi... şi fermecătorii... este în iezerul care arde, cu foc şi cu pucioasă" (Apocalipsa 20, 27).

Cele spuse în aceste rânduri vor părea unora exagerate, unilaterale sau chiar absurde, dar în realitate răul care vine prin micul ecran - aşa cum este alintat el în prezent - este cu mult mai mare şi mai greu de evaluat. Însă fiind de natură spirituală nu se vede nici cu luneta, nici cu microscopul şi nici nu poate fi cântărit cu cântarul.

Extrase din site-ul www.sfaturiortodoxe.ro - *"Televizorul – noua cetate a Sodomei"*

Pagină realizată de Nicolae Badea

***

URA VOASTRĂ, PUTEREA NOASTRĂ (continuare din pag. precedentă)

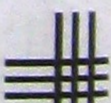
Trebuie să închei, fără să fi ajuns la capătul articolului acuzator al tov. „S.".

Să revenim la ideea de bază a tovului, plină de „logică şi înţelepciune": opera celor trei corifei ai culturii româneşti: Eliade, Cioran, Noica, este mai mult sau mai puţin valoroasă, în funcţie de apartenenţa politică.

După logica tov. S. Damian, aurul extras în Uniunea Sovietică este mult mai valoros decât aurul extras din Republica Sud-Africană în timpul regimului de apartheid!

Naţionalismul lui Eminescu anulează valoarea operei sale!

Cine sunt judecătorii, cei ce pronunţă sentinţele asupra valorilor culturii româneşti: rabinul şef Mozes Rosen, S. Damian şi alţi Damiani! Care este criteriul de referinţă: dacă îi iubeau sau nu pe evrei. *Toţi cei care au anumite reţineri în acordarea unor sentimente calde faţă de evrei sunt ori criminali ori tâmpiţi!* ***Şi toată nebunia asta, până când??!***

"1984" - A GREŞIT ORWELL NUMAI DATA?

Ne găsim uneori în situaţia de a recunoaşte onestitatea, inteligenţa şi mari calităţi omeneşti în persoana unui adversar.

Vă mai amintiţi bancul cu ursitoarele şi copilul inteligent, onest şi ... comunist? (în vremea lui de glorie se spunea în şoaptă şi se râdea numai din priviri...) Iată-ne la un pas de o excepţie: Eric Arthur Blair (1903 – 1950), celebru sub pseudonimul GEORGE ORWELL: are destule calităţi ca să dea peste cap anecdota... De fapt nu era chiar comunist, doar simpatiza marxismul (ceva în genul: "nu are SIDA, e doar infectat cu HIV!"). Este de ajuns să menţionăm că pe durata războiului civil din Spania s-a înrolat în *Partido Obrero de Unificación Marxista*. Luptând împotriva lui Francisco Franco, a fost împuşcat în gât, rămânând pentru restul vieţii cu vocea schimbată („a strange, compelling quietness"). Doar o reconstituire atentă a itinerarului ar putea stabili dacă ar fi fost sau nu posibil ca tocmai vreunul din cei şapte eroi legionari să-i fi dăruit noul glas. Ca să fie clar, până şi pentru unii necopţi la minte care şi-au riscat vieţile în tabăra greşită (că nu spaniolii trăgeau cel mai cu spor „cu mitraliera în obrazul lui Hristos"), iată că Orwell şi soţia sa şi-au făcut imediat bagajele către Anglia, după ce au scăpat ca prin urechile acului de a fi omorâţi de bolşevicii care tocmai operau o "mică epurare" a partizanilor, în stil sovietic, la Barcelona. Orwell s-a întors de acolo cât se poate de antistalinist, dar a rămas fidel „socialismului democratic": *„Fiecare rând serios pe care l-am scris din 1936 încoace a fost scris direct sau indirect împotriva totalitarismului şi pentru socialismul democratic, aşa cum îl înţeleg eu."* Cum îl înţelegea? Evident, nu departe de cel promovat mai târziu de John Lennon (în cântecul „Imagine"): „no reason to die for and no religion, too" etc. - adică fără ţări, fără constrângeri sociale, fără Dumnezeu. O turmă fără păstor, dar şi fără lup. Frumos. Dacă puteţi face rost, nu rataţi *„Homage to Catalonia"*, volumul de memorii din războiul spaniol, şi *„Animal Farm"*, o alegorie cu umor negru a statului bolşevic, scrise în timpul celui de-al doilea război mondial.

În cele ce urmează **vom comenta unele aspecte din CARTEA „1984", ultima realizare a lui GEORGE ORWELL**, cu mai puţin umor, dar mult mai mult negru. (Dacă vă apucaţi să o citiţi, vă recomandăm să ţineţi la îndemână vreo comedioară de Stephen King, ca să vă mai descreţiţi din când în când fruntea.)

În esenţă, latura epică urmăreşte înfiriparea clandestină a iubirii dintre Winston şi Julia, membri ai Partidului, şi apoi curmarea ei brutală de către *POLIŢIA GÂNDIRII*, în scopul restabilirii monopolului cuvenit asupra loialităţii şi dragostei pentru *FRATELE CEL MARE*.

Ochiul prin care privim totul este al lui Winston, însă în acest context Orwell comite singura incoerenţă, de altfel inevitabilă, a romanului: deşi, în conformitate cu tot ce se spune despre regimul de viaţă al individului, Winston ar trebui să poarte, strânşi pe cap, inseparabilii *ochelari de cal*, acesta are o viziune relativ completă asupra ansamblului societăţii şi îşi pune întrebări care, în sine, ar trebui să-i fie inaccesibile.

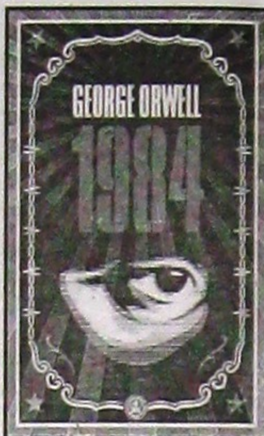
O precizare de cadru: există nivelul „de sus", **Partidul, ai cărui membri trebuie să aibă minţile riguros controlate, şi *„prolii"* (prescurtare de la *„proletari"*), care sunt manipulaţi vag, cu hăţurile largi ale loteriei, fotbalului şi artei pentru mase**, conform lozincii ***„prolii şi animalele sunt liberi"***: ***„Munca fizică grea, grija de casă şi de copii, micile certuri cu vecinii, filmele, fotbalul, berea şi, în primul rând, jocurile de noroc le umpleau orizontul."*** ("1984" – George Orwell)

Ei bine, există „proli" în jurul dvs.?

Dar, fie, asta nu este o profeţie, cu siguranţă că scriitorul a văzut şi el aşa ceva; nici sclavii romani, care se veseleau cu „pâine şi circ", nu aveau mutre mai lucide.

În structura romanului, prolii sunt un element cvasi-decorativ, în ciuda numărului lor care este mereu - şi pe bună dreptate - lăsat la o parte.

Locul central este ocupat de societatea ermetică a membrilor de partid,

pepinieră a puterii absolute şi teren al unor experimente... mult mai ingenioase.

Demolarea piatră cu piatră a orice este omenesc în protagonişti se face pe fundamentul unei **filosofii halucinante**, insuportabil de convingătoare, după impactul căreia cititorul năucit încearcă să-şi facă ghem toate certitudinile, să le ţină strâns, să revină „cu picioarele pe pământ". Doar cel dornic să scape mai repede (îl înţelegem) o trece cu vederea, ca produs imposibil al unei minţi bolnave sau al dorinţei de a şoca.

Renunţăm la ideea unei recenzii a cărţii ca întreg, în favoarea înţelegerii CÂTORVA ELEMENTE ALE ACESTEI FILOSOFII.

- ADEVĂRUL.

Winston, personajul principal al cărţii "1984", lucrează la MINISTERUL ADEVĂRULUI, operând fără încetare rectificări în diverse publicaţii, pentru ca ele să ţină pasul cu minciunile mereu actualizate ale Partidului. Într-un episod, el „corectează" un articol în care se promitea că raţia săptămânală de ciocolată nu va fi redusă de la 30 de grame, făcându-l să promită că va fi mărită de la 20 la 25 de grame. Ulterior, pe fundalul altei întâmplări, la ştiri se transmite o manifestaţie spontană de recunoştinţă faţă de *Fratele cel Mare*, pentru această creştere. Este, cu siguranţă, unul din rarele momente în care se poate râde, cu un rictus.

Vă întrebaţi ce face Partidul cu toate exemplarele din ziarele vechi, devenite probe incriminatoare, cu care prolii şi-or mai fi împachetând morţii, când n-au coşciuge? Merge cineva din casă în casă, adunând şi arzând tot ce nu este „la zi"?

Dar noi ce facem cu arhivele din lagăre, de pe fronturi şi de oriunde s-or mai fi adunat între 1940 şi 1945, cu care s-ar putea afla mai multe despre Holocaust, o dată pentru totdeauna?... (cenzurat)...

George Orwell face un adevărat circ din războiul veşnic al celor trei mari puteri, Oceania (statul care include Londra, oraşul lui Winston), Eurasia şi Estasia. Fără a intra în detalii, doctrina de Partid spune că duşmanul este unul singur, atroce, întru totul abominabil şi de neiertat („Oceania se afla în război cu Eurasia; Oceania era dintotdeauna în război cu Eurasia"), însă numai pe durata infimă a acţiunii romanului au loc cel puţin două întoarceri de arme. Ministerul Adevărului face faţă cu o măiestrie uluitoare provocării; asistăm la o astfel de întoarcere chiar în timpul unei manifestaţii feroce de ură populară împotriva duşmanului care, dintr-o dată, devine celălalt, Estasia, iar după un minut de furie „a fost dintotdeauna Estasia", totul continuând apoi neschimbat. Istoria nu se rescrie pur şi simplu, ea se rescrie în continuu: ***„Minciuna devine adevăr, pentru a redeveni apoi minciună, când este necesar"***.

- CELE DOUĂ MINUTE DE URĂ.

Aici apare duşmanul poporului, teroristul Osama, cum i se spune astăzi, căruia Orwell îi dă, dintr-o simpatie de neînţeles, un nume evreiesc, Emmanuel Goldstein.

Similaritatea cu Bin Laden merge până la capăt: Goldstein chiar ţine pe ecran un discurs care contrazice şi ameninţă făţiş puterea, iar *spectatorii se simt obligaţi să-şi dezlănţuie manifestările cele mai deşănţate ostilităţi, pentru a nu fi luaţi la ochi* (cum erai dacă nu-l aplaudai pe Gh. Gh. Dej, şi cum eşti azi, în SUA, dacă nu te indignezi împotriva "teroriştilor", sau oriunde în lume dacă încerci să pui în discuţie holocaustul...).

Până aici este banal pentru majoritatea celor de azi care s-au resemnat cu legile abuzive ale "democraţiei" care condamnă DELICTUL DE OPINIE; doar că, peste bariera fragilă a propriei conştiinţe, prefăcătoria devine sinceritate, extazul de violenţă serveşte admirabil la canalizarea marelui val de frustrări care, altminteri, ar urca preşul până la tavan.

Winston încearcă măcar să-şi dirijeze ura, care se sustrage simulării, către altă ţintă, ca să ştie cel puţin de ce urăşte, însă acest „de ce" se dovedeşte irelevant. ***Chiar aşa, de ce un dinamovist urăşte un stelist?!*** **Amândoi îşi refulează ura pentru... un destinatar cu o adresă imprecisă.**

- „NOU-VORBA".

Un departament al aparatului de Partid se ocupă fără încetare cu ***RE-reeditarea dicţionarului „nou-vorbei". Esenţa acestei transformări reiterative constă în simplificare; în trunchierea oricărei nuanţe de exprimare: prostirea populaţiei până la nivelul de a nu mai avea cu ce cuvinte să formuleze un gând nealiniat doctrinar.*** Oprindu-ne asupra unui singur exemplu, adjectivul *„bun"* nu mai are nevoie de grade de comparaţie: se poate spune *„plus-bun"* şi *„dublu-plus-bun"*, precum nici de un antonim independent – în loc de *„rău"* se spune *„NEbun"*.

Nu vă zgârie pe urechi, măcar puţin, să tot auziţi puştimea spunând că nu ştiu ce este supercool? Ei bine, lipsa lor de imaginaţie în alegerea cuvintelor este succesul unei întreprinderi laborioase (vroiam să zic că e supertare), pe care învăţământul ăsta împuşcat în amândouă aripile nici măcar nu se preface că o combate.

- DUBLU-GÂNDITUL.

Nenumărate situaţii reale au concurat în a-l inspira pe Orwell să creeze acest concept rafinat.

Puteţi găsi pe internet "Notes on Nationalism", în care autorul, cu ani înainte de ultimul său roman, îi anticipează, cu o anumită nesiguranţă, cheia de boltă. Se impune precizarea că prin „naţionalism" nu înţelege ataşarea fanatică faţă de propria ţară (pentru aceasta foloseşte „patriotism"), ci fanatismul în sine, dedicat unei idei sau grupări oarecare, de vreme ce vorbeşte de un naţionalism al comuniştilor, altul al antisemiţilor, altul al catolicilor etc. Trecând peste această absurditate (dar ţinând cont de ea), respectivul articol clarifică definitiv, cu simplitate, punctul de vedere din „1984". „În gândirea naţionalistă există lucruri care sunt şi adevărate şi false, în acelaşi timp cunoscute şi necunoscute." Atât. Aveţi o mostră.

Ce este cu adevărat original este că, **în contextul romanului „1984", *dublu-gânditul* nu este un sinonim al ipocriziei politicianiste, cum ar fi îndeobşte înţeles, ci o abilitate îndelung exersată de a fi unul cu entitatea supremă, Partidul.** ***Un membru de Partid se poate considera, ca parte a lui, infailibil şi atotputernic, şi, concomitent, poate învăţa din greşelile trecutului, pe care şi-l aminteşte sau nu, în funcţie de cum vrea Partidul.***

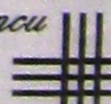
Acest mecanism este pe larg expus cu prilejul incursiunii lui Winston în ***Ministerul Iubirii care este... un vast complex de tortură!***

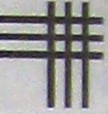
Numele nu se datorează unei ironii, oricât de cinice, el este tot *„dublu-gândit"*.

Scena cea mai memorabilă este cea a ***numărării degetelor****: Winston vede patru, pentru că atâtea i se arată, însă Partidul vrea să vadă cinci*; în urma unei maltratări în care nu brutalitatea, ci perfidia şochează, răspunsul cel mai bun pe care "elevul" ajunge să îl dea, cu sinceritate, este *„4, 5, 6, chiar nu mai ştiu"*. Torţionarul / Partidul / mentorul îi expune ceea ce s-ar putea defini drept „solipsism colectiv", dar merge mai departe, spre autohipnoză: ***atâta timp cât Partidul vede un lucru, acela există întocmai***, iar dacă Partidul dispune de „vedere" după dorinţă, el controlează realitatea.

(continuare în pag. următoare)

Ştefan Hâncu

PROF. DR. NICOLAE CONSTANTIN PAULESCU ŞI NOI

Istoria o fac şi învingătorii şi învinşii. Deopotrivă. *Însă, de scris o scriu numai învingătorii. Bineînţeles potrivit voinţei lor.* De câte ori voiesc ei Adevărul?... De câte ori le convine ca acesta să fie aflat?... Ori măcar căutat...

Al doilea război mondial a schimbat faţa lumii. Şi s-a sfârşit acum mai bine de o jumătate de veac. Ştiţi asta, dragii mei.

Dar ştiţi şi cine l-a câştigat? Cine l-a câştigat **în fapt**? Cine-i **realul** lui câştigător?...

Încă în 1921 profesorul doctor Nicolae Constantin Paulescu (1869-1931) descoperă insulina. Substanţa care, an după an, salvează vieţile a milioane şi milioane de suferinzi de diabet. Care îi este brevetată de Ministerul Industriei şi Comerţului la 10 aprilie 1922, sub denumirea de «pancreină». Dar pentru care Banting şi McLeod primesc, în 1924, Premiul Nobel.

„La 7 - 8 luni de la apariţia rezultatelor definitive ale lui N.C. Pauleşcu în presa ştiinţifică internaţională, F.C. Banting şi C.H. Best, lucrând în laboratorul de fiziologie al profesorului McLeod de la Universitatea din Toronto, fac publice rezultatele obţinute în aceeaşi direcţie şi revendicate ca fiind ale lor.

Adevăratul descoperitor protestează şi produce dovezile necesare, sprijinit de o parte a lumii ştiinţifice a vremii, dar nu mai poate împiedica marea nedreptate abil regizată de forurile occidentale (*probabil şi sub anumite presiuni evreieşti, având în vedere proasta reputaţie de antisemit pe care şi-o „crease savantul român*). Banting şi McLeod primesc Premiul Nobel. Se comitea astfel, cu o abjecţie senină, probabil cea mai mare escrocherie din istoria ştiinţifică a sec. XX."

(Răzvan Codrescu – *"Doctorul Nicolae C. Paulescu sau ştiinţa mărturisitoare, crestomaţie, note şi tablou bio-bibliografic"*, Ed. Christiana, Bucureşti, 2002, pag. 19-20)

Escrocherie nici până astăzi reparată! (Oare de ce?...)

Escrocherie despre care **dr. V. Trifu** mărturiseşte public în 1944: *„Medici evrei m-au rugat să intervin pe lângă prof. Paulescu şi să-l rog să nu mai combată jidovimea, ca să poată întreprinde ei, evreii, o campanie de pe urma căreia dânsul va obţine, cu siguranţă, Premiul «Nobel». Dar profesorul a refuzat categoric şi a preferat să se lase furat"*. (dr. V. Trifu – "*Profesorul Paulescu 1869-1931*", Introducere la volumul dr. N.C. Paulescu, Fiziologie filosofică, vol. I, Noţiunile de "Suflet" şi „Dumnezeu" în Fiziologie, ediţie îngrijită de dr. V. Trifu, Fundaţia Regală pentru Literatură şi Artă, Bucureşti, 1944, pag. 26)

«Să nu mai combată jidovimea»!

Dar cum anume o «combătea»?

„A adresat, în 1921, o lungă «Scrisoare către ovrei» (N. C. Paulescu – *"Cele patru patimi şi remediile lor"* - *Scrisoare către Ovrei*", pag. 182-211), *în care le arăta, cu propriile lor mărturii, intenţiile criminale şi viciile în care s-au scufundat, de ce sunt urâţi de lume, ce soartă nenorocită îi aşteaptă.*

Le vorbea despre legea divină a iubirii şi-i chema în sânul Bisericii lui Christos".

(dr. V. Trifu, opera citată, pag. 45)

„Nu mai chinuiţi omenirea, întreţinând discordia şi provocând revoluţii şi războaie. Lăsaţi lumea în pace, şi binefacerile păcii se vor revărsa asupra voastră. *Dar, mai presus de toate, cereţi lui Dumnezeu să aibă milă de voi şi să vă dea puţină înţelepciune, ca să nu mai persecutaţi Creştinismul, şi chiar să vă întoarceţi la Doctrina sublimă a lui Christos... pe care, în starea actuală de turpitudine morală, în care putreziţi, n-o puteţi pricepe*".

(Nicolae C. Paulescu – *"Cele patru patimi şi remediile lor*", Ed. Cartea Românească, Bucureşti, 1921, pag. 211)

„Ovreii au rămas o naţie. **Această naţie e convinsă că Imperiul lumii îi aparţine.** Ea nu are ca mijloc de a realiza aceasta, decât corupţia spiritelor, care duce la descompunerea socială.

«Pentru a conchide», zicea marchizul de la Tour du Pin, cu două decenii înainte (**Marquis de la Tour du Pin - *Vers un Ordre social chrétien*** (1907), citat de Leon de Poncins în *La mystérieuse international juive*, Paris 1936, pag. 272), «emanciparea noastră depinde de sistemul părinţilor noştri:

a) ***A nu se trata ovreii decât ca străini, şi ca străini primejdioşi.***

b) ***Să se recunoască şi să se abjure toate erorile filosofice, politice şi economice cu care ei ne-au otrăvit.***

c) *Să se reconstituie în ordinea economică, ca şi în ordinea politică, organele vieţii proprii, care ne făceau independenţi faţă de ei, şi* ***stăpâni la noi acasă*».**

Iar **Voltaire** care, deşi nu era nici ateu, nici materialist, voia să combată totuşi catolicismul - ca să placă asociaţiei oculte a masoneriei - nu s-a putut împiedica să scrie categoric, cu aproape două veacuri înainte, în ***«Dictionnaire Philosophique»***: ***«Ovreii cred că într-adevăr, într-o zi, prezicerile oracolelor lor se vor îndeplini şi că ei vor avea împărăţia pământului.»***

Prof. Paulescu era mult mai puţin vehement ca alţii. Totuşi, o adevărată furie a cuprins pe conducătorii Iudaismului, şi, fireşte, pe numeroşii lor «prieteni».

Totuşi, medicii evrei continuau să-i trimită pe coreligionarii lor, pentru ca prof. Paulescu, bun şi iertător, în faţa durerii, să le descurce cazurile inexplicabile şi să încerce să vindece pe cele disperate".

(dr. V. Trifu, opera citată, pag. 46)

"Profesorului Paulescu, ***- clinica, biologia şi fiziologia i-au revelat cu o splendidă claritate, pe Creator, «Cauza primară»***: «Demonstraţia existenţei unei cauze primare a vieţii, nematerială, unică, înţeleaptă, este termenul sublim la care ne conduce Fiziologia. Această Cauză primară este Dumnezeu», proclama Paulescu în faţa studenţilor săi uimiţi şi fermecaţi. (N. C. Paulescu - Noţiunile de «Suflet» şi «Dumnezeu» în Fiziologie – lecţie făcută la 18 febr. 1905, la Facultatea de Medicină din Bucureşti".

(dr. V. Trifu, opera citată, pag. 30)

Dorinţa curată şi fierbinte de a Îi sluji lui Dumnezeu: iată ce-i leagă întreolaltă pe profesor şi pe tineriul naţionalist Român!

"Când, la 23 martie 1924 începe la Curtea cu Juraţi din Bucureşti judecarea aşa-zisului complot al Studenţimii împotriva propriului guvern, are loc celebra depoziţie de martor din partea Istoriei şi din partea Divinităţii a prof. dr. Nicolae Paulescu:

«Onorată Curte! Onoraţi juraţi!

Cauza ajunsă în judecata domniilor dvs. nu este tentativa decisă sau intenţia neconcretizată a unor tineri studenţi de a întrebuinţa violenţa în raporturile dintre guvernaţi şi guvernanţi.

Cauza ajunsă în judecarea domniilor dvs. nu este vreo ostilitate mai mult sau mai puţin antisocială împotriva populaţiei evreieşti paşnice, muncitoare şi până la proba contrară prezumată a fi loială cu statul care o găzduieşte şi în care trăieşte.

Naţiunea Română a creat Statul Român. Naţiunea Română este singura răspunzătoare în Istorie. ***Dacă piere România, nu alţii, ci singuri noi, românii, vom fi vinovaţi.***

Responsabilitatea aduce dreptul de a conduce şi, înainte de aceasta, dreptul la apărare.

Românii sunt un popor paşnic şi o naţiune conştientă. Suntem toleranţi cu străinii pentru că avem legitimitate pe pământul strămoşesc şi pentru că nu ne lipseşte capacitatea de a asimila de bună voie.

Onorată Curte! Onoraţi juraţi!

Cauza ajunsă în judecata domniilor dvs. este cea mai mare primejdie naţională şi socială din istoria de două milenii a poporului nostru.

Cauza ajunsă înaintea domniilor dvs. este conspiraţia Forţelor Oculte mondiale de a ni se lua dreptul la suveranitate şi de a fonda aici în spaţiul carpato-ponto-dunărean Israelul european: Israelul european: stat bi-naţional cu evreii clasă conducătoare şi exploatatoare în calitate de naţiune învingătoare şi cu noi, românii, clasă subordonată şi exploatată în calitate de naţiune învinsă.

În România nu există antisemitism nativ scop în sine din ură de rasă sau ură de religie. *În România există numai un antisemitism reactiv de legitimă apărare împotriva unei agresiuni din exterior în complicitate cu trădare din interior.*

Onorată Curte! Onoraţi juraţi!

Înainte de a vă retrage în camera de deliberare şi înainte de a lua o decizie, vă adresez o rugăminte. Vă adresez rugămintea să vă gândiţi că sunteţi **exponenţii unei naţiuni căreia Dumnezeu îi interzice a se sinucide;** rugămintea că **n-aveţi chiar dreptul să uitaţi cele 34 generaţii premergătoare de români care vă privesc din cer şi din pământ;** rugămintea să vă gândiţi că nu aveţi chiar întreg dreptul de a nu ţine seama de ce aşteaptă şi de ce nădăjduiesc de la dvs. următoarele generaţii de români.

Onorată Curte! Onoraţi juraţi!

Sunteţi îndreptăţiţi să judecaţi după legile în vigoare şi după propria dvs. conştiinţă.

Umila mea rugăminte şi mare rugăminte a istoriei sunt ca la criteriul legii şi la criteriul conştiinţei să adăugaţi criteriul Naţiunii care nu vrea să moară şi care nu trebuie să moară.

Onorată Curte! Onoraţi juraţi!

Vă însoţeşte rugămintea mea şi eu alături de întreaga Naţiune avem încredere în domniile dvs.»"

(dr. Şerban Milcoveanu – "Pentru ce a fost asasinat Corneliu Zelea Codreanu? - vol.I, Bucureşti, 2007, pag. 13-15)

„...Bucuria vieţii tale / Fost-a să găseşti / Leacurile ideale / Firii omeneşti..." rezuma, după zece de la trecerea în eternitate a savantului, vărul său primar, Cincinat Pavelescu.

Completa-vom oare astăzi: «Stăruinţa faptei noastre / Este să le-urmăm.»?

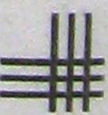
Radu Mihai Crişan

***

"1984" - A GREŞIT ORWELL NUMAI DATA? (continuare din pg. 11)

Ne oprim aici: sensurile romanului „1984" nu pot fi epuizate cu atât de puţin efort. **Orwell a pornit, probabil, acest demers în scopul de a expune la microscop mecanismul unor regimuri dictatoriale pe care le vedea pe viu sau le putea concepe pentru viitorul previzibil; *în esenţă, în acelaşi scop am dorit şi noi să vă prezentăm cartea.*** Acesta ar fi rezultatul înţelegerii ei în sensul figurat şi meta-umoristic, dar... există şi sensul propriu – uneori a vedea în toate numai metafore este o dovadă de superficialitate. Practic, scriitorul şi-a depăşit intenţia, s-a depăşit şi pe sine. Avem în faţă o nouă metafizică a răului. Dacă Ghilgameş, Herakles şi Dante s-au întors din Infern doar cu propriile impresii fugare, iată că acum un muritor consemnează un interviu cu însuşi Diavolul.

CHIŞINĂU – BĂLŢI – OTACI – SOROCA – CAHUL (I)

Cred că majoritatea oamenilor de vârsta a treia îşi amintesc cu multă nostalgie anii copilăriei. Deşi au trecut multe decenii de atunci, amintirile nu sunt estompate de trecerea timpului: se ţin minte chiar şi detalii cum ar fi, de exemplu, datul cu sania iarna pe derdeluş, poznele făcute împreună cu cei cu care băteai mingia pe maidan, zmeul din hârtie pe care îl înălţai când bătea vântul, jucăriile primite în diferite ocazii, cum te-a îmbrăcat mama şi cum te-a dus de mână în prima zi de şcoală, ce poezie ai recitat la serbarea de la finele anului, cum era în vacanţa de vară la bunicii de la ţară sau în taberele organizate anume pentru elevi. Parcă a fost ieri, deşi, paradoxal, uităm ce am mâncat în urmă doar cu o zi sau, cel mai des, unde ne-am pus ochelarii...

Dintre multele şi minunatele amintiri care mi-au marcat copilăria se numără şi cele două vacanţe de vară pe care le-am petrecut la Chişinău în anii războiului, în 1942 şi 1943. Ele m-au determinat ca apoi, în anii de liceu şi mai ales în cei de facultate să mă preocup intens, spre ştiinţa mea, de a afla cât mai multe lucruri prin lecturi care se refereau la Basarabia, ţinutul românesc dintre Prut şi Nistru. Nu a fost uşor: totul era la "index"; aveam noroc dacă găseam vreo carte sau un ziar într-o bibliotecă a unei cunoştinţe, însă ajuns ziarist am avut privilegiul ca aceste mari comori culturale să le citesc, pe nerăsuflate, în sala mică a Bibliotecii Academiei Române, comoară cunoscută sub numele de "fondul special"!

Nu am mai avut ocazia să vizitez Chişinăul în anii epocii comuniste întrucât nu se făceau excursii speciale pentru vizitarea acestui oraş; se putea însă face acest lucru maximum o zi, când se făcea o scurtă escală pe ruta de "turism clasic", ce dura între 12 şi14 zile, Kiev – Moscova – Leningrad.

Abia în 1990 am reuşit să merg la Chişinău, pentru doar două zile, când, împreună cu trei membri ai organizaţiei "*Pro Basarabia*", am adus cu un microbuz câteva mii de volume româneşti pe care le-am donat câtorva biblioteci şcolare sau liceale.

M-am bucurat mult când, în urmă cu puţin timp, împreună cu trei buni prieteni, am hotărât să străbatem cu maşina toată Basarabia, de la nord la sud.

Emoţia, împletită cu dorinţa de a vedea mai mult, s-a instaurat în fiinţa mea de cum am trecut Prutul. Comuna Leuşeni, prima localitate basarabeană pe care am străbătut-o, este aşezată pe dealuri, casele fiind înşiruite într-o ordine desăvârşită, unele în spatele altora, cu grădini mici în jurul lor, toate, aproape fără excepţie, fiind construcţii-standard, specifice arhitecturii comuniste, simple, fără decoraţiuni exterioare, cu acoperişuri cenuşii din azbociment şi garduri prefabricate din beton: "firesc", având în vedere că doctrina socialistă prevedea ştergerea deosebirii dintre sat şi oraş...

Drumul asfaltat taie pe o lungime de mulţi kilometri o pădure deasă şi frumoasă. Un indicator ne arată, în comuna Bursuc, că sunt doar 2 km până la **Mănăstirea Hâncu**, ctitorită de **stolnicul Mihail Hâncu** în **1678**. Ne abatem până la ea; este mică, o vizităm în cca. 15 minute, apoi ne reîntoarcem la şoseaua care duce la Chişinău. Un alt indicator aflat la cca. 10 km arată direcţia către mănăstirea Căpriana. Este cea mai renumită din întreaga Basarabie, aşa că nu puteam să nu-i trecem pragul.

Spre deosebire de *Mănăstirea Hâncu* care este izolată, înconjurată de pădure, ***Mănăstirea Căpriana*** se află în mijlocul satului cu acelaşi nume.

Apărută prin anii 20 ai sec. al XV-lea, ctitorie a voievodului Alexandru cel Bun, "Mănăstirea de la Visneveţ" (cum era denumită în hrisovul domnesc de la 10 febr. 1429), avea să traverseze în următoarele secole un parcurs spectaculos şi să se impună drept unul din cele mai importante aşezăminte de cultură creştin–ortodoxă de la extrema de răsărit a lumii româneşti.

Aşezământul monastic a fost ridicat într-un luminiş de codru cunoscut încă de la 1420 drept "*Poiana lui Căprian*" (de aici numele mănăstirii). Prima menţiune documentară a denumirii "Căpriana" datează din 1545, aceasta fiind atestată pe inscripţia de pe coperta Tetravangheliei adusă de către voievodul Petru Rareş (1541-1545) în dar comunităţii monahale din acest sfânt lăcaş.

Mănăstirea sub forma actuală este însă de fapt ctitoria lui **Ştefan cel Mare** (1471-1504), care i-a dat dimensiuni mai mari celei ridicate de Alexandru cel Bun (1420-1429). Consolidarea a făcut-o Alexandru Lăpuşneanu în 1560 şi apoi Vasile Lupu în 1630.

Mănăstirea veche, *Adormirea Maicii Domnului*, a fost refăcută de către mitropolitul Gavriil Bănulescu–Bodoni (1819-1820), pentru ca în 1905 alături de mănăstirea veche să se zidească ***Catedrala Sfântul Mare Mucenic Gheorghe***. Pe aceasta am putut să o vizitez, pe cea veche nu, întrucât era închisă pentru reparaţii.

Lăcaşul este construit în stil neobizantin. Catapeteasma este originală, iar pictura din interior a fost refăcută între anii 2006-2008.

Menţionez şi faptul că Mănăstirea Căpriana a fost închisă de regimul sovietic în 1948 şi a fost redeschisă în 1990.

Sintetizând succinta descriere, se poate reţine ca ***Mănăstirea Căpriana*** **este cel mai vechi aşezământ monastic din Basarabia, unica mănăstire voievodală, lăcaş sfânt creştin ctitorit de marii voievozi: Alexandru cel Bun , Ştefan cel Mare, Petru Rareş, Alexandru Lăpuşneanu şi Vasile Lupu;** ***este unica mănăstire care păstrează arhitectura medievală clasică moldovenească, e un simbol al unităţii naţionale.***

Din nou la drum şi facem un alt popas, într-un loc care nu spune nimic din punct de vedere turistic: **comuna Ghidigeni, aflată la numai 2 km de Chişinău.** Este însă un popas de ordin sentimental, întrucât am petrecut aici o duminică împreună cu bunicii mei, în vara anului 1943. Ţin minte că veniseră mii de locuitori de la Chişinău ca să asiste la inaugurarea unui mare monument ridicat în cinstea eliberării Basarabiei de sub ocupaţia sovietică. Am sosit aici cu o trăsură închiriată, eu având locul privilegiat, pe "capră", lângă birjar. Cânta fanfara militară, defilau trupe româneşti cu tricolorul în faţă, dar şi soldaţi germani, mulţimea arunca asupra lor flori şi îi aplaudau frenetic. Monumentul înălţat se numea ***Turnul Dezrobirii***, era impunător, dar mie îmi este imposibil să-l descriu. Încerc să fac aceasta, totuşi, cu ajutorul unei cărţi pe care am avut norocul să o achiziţionez pentru biblioteca mea, intitulată "***Cutreierând Basarabia dezrobită - privelişti, oameni şi fapte***", apărută în **1943**. Autorul, **Al. Lascarov–Moldoveanu**, despre care astăzi nici măcar nu se mai aminteşte, îl descrie, menţionând că a fost ridicat în 60 de zile, la acesta lucrând peste 500 de muncitori, arhitecţii fiind renumiţii Octav Doicescu şi Dumitru Giulamia, şef de lucrări fiind Soare Stoian. Pe o colină s-a construit o platformă de 60/50 mp, iar pe aceasta un turn de formă pătrată cu latura de 11 m, înalt de 30 m, partea de sus având creneluri; sus fâlfâia tricolorul ţării. Pe feţele turnului erau încrustate 14 steme de marmură, reprezentând stema României, a Moldovei lui Ştefan cel Mare şi judeţelor Basarabiei. Deasupra intrării în turn era un mare basorelief cu un fragment din Columna lui Traian şi următoarele cuvinte ale mareşalului Ion Antonescu: "***Ca şi Columna lui Traian suntem unde am fost şi rămânem unde suntem***". Uşa de la intrare era din stejar masiv. În faţa turnului era un bloc masiv de piatră, de aproape 10 m înălţime, pe care erau săpate cuvintele unei pisanii: "de pe acest loc al Ghidigeniului, în ziua de 15 iulie 1941, Ion Antonescu, comandantul de căpetenie al armatelor româno-germane, a urmărit şi condus operaţiunile pentru eliberarea oraşului Chişinău". Turnul Dezrobirii avea în părţile sale laterale 24 de coloane de piatră, pe acestea fiind înscrise numele tuturor unităţilor care au luptat pentru eliberarea Chişinăului. Pentru întreaga construcţie, unică în felul ei, atunci, s-au folosit peste 1200 de vagoane de piatră, 60 de vagoane de ciment, 50 de vagoane de schelărie, 5 vagoane de fier, s-au dislocat peste 3000 mc de pământ. La inaugurarea sa, după slujba religioasă, a vorbit gen. C. Voiculescu, guvernatorul Basarabiei, prof. Mihail Antonescu, vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, fiind de faţă miniştrii guvernului român şi regele Mihai cu regina-mamă Elena.

După 1944, la venirea sovieticilor, acest măreţ monument, pe care am avut plăcerea să-l văd când eram mic, a fost distrus, ca şi un altul, mai mic, de la gara Ghidigeni, care cinstea memoria primilor soldaţi căzuţi pentru Basarabia în 13 ianuarie 1942, din armata gen. Ernest Broşteanu.

Am ajuns la Chişinău noaptea şi ne-am cazat la marginea oraşului, în condiţii excelente, într-un cămin rezervat perfecţionării cadrelor medicale, aflat într-un parc.

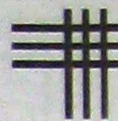
Următoarele 2 zile le-am rezervat în întregime vizitării capitalei Republicii Moldova.

CHIŞINĂU

Oraşul era în sărbătoare: se aniversa cu mult fast ziua de 31 aug. 1989, zi în care limba română a devenit limba oficială a ţării şi s-a introdus alfabetul latin. Am renunţat la maşina din cauza aglomeraţiei din central capitalei, unde cu greu am fi găsit un loc de parcare, şi am apelat la un microbuz local care nu are staţii pe ruta parcursă, oprind numai la solicitarea călătorilor sau a pietonilor care îi fac semn pe stradă. Sute de aceste mici maşini străbat Chişinăul, metodă eficientă şi foarte rentabilă, o călătorie costând 3 lei moldoveneşti (100 de lei româneşti se schimbă contra 380 lei moldoveneşti).

(continuare în numărul viitor)

Emilian Georgescu

Inedit

ROMÂNII LA ODESSA 1941 – 1944 (VII)

(continuare din numărul trecut)

Închei prezentarea revistelor apărute în Odessa în timpul administraţiei româneşti, cu cel de-al doilea ziar de front *(primul l-am prezentat în numărul trecut)*, despre care, de asemeni, nu s-a scris niciodată nimic, şi care se numeşte *„ECOUL CRIMEII"*

Era un ziar **săptămânal de informaţii pentru ostaşi** şi era editat de Comandamentul MU, oficiul poştal 22. Predominau ştirile de război proaspete care relatau evenimentele petrecute cu doar câteva zile mai înainte, articolele sub semnătură apărând însă destul de des.

„ECOUL CRIMEII" a avut o durată de apariţie mult mai mare decât ziarul *„VICTORIA"* pe care l-am prezentat, în mod succint, în numărul trecut al revistei. Au apărut **156 de numere**: primul la **9 martie 1942** şi ultimul la **26 martie 1944.** Specific că la această dată se dădeau lupte infernale în Crimeea, trupele române şi germane fiind înconjurate şi scăpând pe mare, fiind evacuate apoi în portul Constanţa, dar cu mari pierderi umane şi cca. 80.000 de prizonieri.

Dar să răsfoim împreună ziarul *„ECOUL CRIMEII"*.

ÎN NR. 2 semnalez un articol cu o semnătură celebră, cea a faimosului general de armată Von Manstein: *„De ziua eroilor elogiez armata română"*, precum şi articolul *„Eroismul vânătorilor de munte"*, având ca autor pe căpitanul Trandafir. Interesant este şi articolul *„Ceva despre Crimeea"*, din care subliniez rândurile: *„Statisticile sovietice din 1933 arată că azi sunt 200.000 de tătari, în vechea capitală Baccisarai trăind o treime dintre aceştia. Crimeea are 25.000 kmp, are trei legături cu uscatul: prin istmul Pericop care are în unele locuri doar 2 km lăţime, printr-un lanţ de insule legate de o cale ferată şi prin peninsula Kerci despărţită de Caucaz prin Bosforul caucazian. Crimeea este cea mai caldă regiune a Rusiei, în luna ianuarie temperatura fiind de 3,5 grade"*. Vreau să comentez scurt cele spuse despre tătari: aceştia i-au primit cu urale pe nemţi în vara lui 1942, mulţi s-au înrolat chiar în armatele lor, purtându-le uniformele. Ocupând Crimeea (aprilie 1944), prima grijă a lui Stalin a fost să-i strămute pe cei 200.000 de tătari în Siberia!

ÎN NR. 5 atrag atenţia reportajele de la faţa locului: *„Atac de noapte la Sevastopol"* şi *„Lupte crâncene la Kerci"*, iar din **NUMERELE 6 - 9** reţin titlurile: *„Mareşalul Antonescu în Crimeea, inspectând unităţile româneşti"*, *„36 de aviatori români decoraţi cu ordinul german Crucea de Fier"*, *„O ţară renaşte, un imperiu se prăbuşeşte"*, *„Biserica din Cruciulnia, redată cultului divin"* şi *„Pandurii de la Feodosia, după lupte crâncene au recucerit oraşul la 15 ian. 1942, după ce în noaptea Anului Nou, 31 dec. 1941, îl pierduseră"*.

O ştire relatează despre luptele navale din Oceanul Îngheţat, în preajma Murmanskului, singurul port care îngheaţă doar trei luni pe an.

O altă ştire informează că debitele CAM (ţigări) se vor acorda numai invalizilor de război. (Şi aşa a fost: copil fiind, îmi amintesc că toate debitele care vindeau ţigări, ziare şi timbre poştale, aparţineau invalizilor de război.)

Se anunţă înfiinţarea, prin decret regal, a ***„Cruciadei împotriva comunismului"***: *"Pe beretele soldaţilor se vor scrie pe partea laterală locurile unde au luptat: Bucovina, Basarabia, Nistru, Odessa, Bug, Nipru, Azov, Crimeea şi Caucaz."*

ÎN NR. 13, cu litere mari, atrage atenţia titlul: *„Străpungerea frontului de la Kerci, o mare victorie românească"*. Au fost luaţi 40.000 de prizonieri, au fost distruse 598 de tunuri sovietice, 197 tancuri şi 260 de avioane. Se descrie în cuvinte cutremurătoare ce au găsit românii în oraşul Feodosia pe care îl pierduseră la 31 ian. 1941 şi îl recuceriseră două săptămâni mai târziu: românii răniţi în spitale şi care nu au putut fi evacuaţi, au fost masacraţi de bolşevici; în clădirea denumită Moscheea, ostaşii români au fost mitraliaţi de către năvălitorii sovietici – şi nu numai atât: au fost găsite cadavre cu cranii zdrobite şi membre sfârtecate; mulţi răniţi au fost azvârliţi afară, în gerul năprasnic, şi au fost stropiţi cu furtunurile. Identificarea morţilor nu s-a putut face decât în cazul a 2-3 persoane.

Fac sumarul NUMERELOR 14 – 18, apărute în iunie 1942: *„Victoria de la Kerci, din 8-15 mai 1942, a produs pierderi mari ruşilor: 30.000 de morţi; 90.000 de ostaşi sovietici au fost luaţi prizonieri"*; *„Un erou german, sublt. Koppen, a înregistrat cea de-a 85-a victorie aeriană pe frontul de răsărit"*; *„Luptele de nimicire de la Kerci"* (acesta din urmă purtând semnătura reporterului de război dr. A Haas); ***"Ruşii, în uniforme germane, sunt primiţi cu bucurie de populaţie, pe care apoi o împuşcă!"***; *„Luptele de la Kerci s-au terminat. Peninsula Kerci are 2500 kmp,*

este lungă de 90 de km, lată de 25 km, şi este curăţată complet de bolşevici"; *„Ce am văzut la Kerci"* (un mare reportaj de război); *„Cu Divizia de granit pe câmpiile Kerciului"* (semnat de reporterul sergent I. Vasiliu); *„Cavaleria română în luptele de la Kerci a avut o participare deosebită şi preţioasă în luptele de străpungere şi urmărire"*, *"Der Angriff - despre gen. Corneliu Dragalina"*; *"Mari formaţiuni aeriene germane au atacat puternic Sevastopolul"*.

În reportajul *„Ziua eroilor de pe front"* se arată că: *"În Valea de la Kocinea, la marginea muntelui Iaila, în cimitirul unde sunt îngropaţi soldaţi români, pe fiecare cruce din lemn există o coroniţă de fier. Un ofiţer român, pe pieptul căruia străluceşte Crucea de Fier, face apelul. După fiecare nume rostit se aude răspunsul: <<mort pentru patrie>>"*.

Maiorul Mircea Marcoiu semnează articolul *„S-a stins un vânător de munte, la 10 mai 1942, soldatul Dumitru Dumitru"* şi poeziile *„Munţii străini"* şi *„Au înflorit salcâmii în Crimeea"*.

Alt articol anunţă că a fost decorat gen. Von Manstein cu ordinul Mihai Viteazul cl. II. În telegrama de mulţumire trimisă lui Ion Antonescu de către proaspătul medaliat, acesta îi spune: *„O voi purta cu recunoştinţă pentru aportul trupelor româneşti care au contribuit atât de mult la victorie"*.

Un mic articol îl elogiază pe mareşalul finlandez Manerheim la împlinirea a 75 de ani, şi un alt reportaj relatează: *"Cu avionul IAR deasupra Harcovului."*

Să răsfoim şi NUMERELE DE LA 18 LA 28: titluri pe teme variate - toate, desigur, de război: *„451 de tancuri engleze distruse la sud de Tobruk, în Africa de nord, de către mareşalul Rommel"*; *"Dl. Mareşal printre ostaşii săi din Crimeea"*; *„Lupte crâncene în Sevastopolul încercuit"*; *„Doi eroi: căpitanul Racoviţă Dumitru şi serg. major Mihai Mitrică"*; *„Ora românească în fiecare zi la Radio Crimeea"*; *„Scrisoare din Crimeea"*; *„Lupte crâncene la Sevastopol"*; *„Unul contra 44: eroul sublt. Const. Cociu"*; *„Ordinul de zi adresat de gen. Von Manstein românilor şi germanilor din armata Crimeii"*; *„Un erou: col. de artilerie Mihai Şuţu, căzut la datorie pe frontul de la Sevastopol"*; *„Tobrukul, încercuit de mareşalul Rommel"*; *„Inspecţia lui Ion Antonescu la Nicolaev, Oceacov şi Odessa"*; *„Căderea Tobrukului a produs mari agitaţii în Anglia şi America"*; *„Pe frontul de la Sevastopol două poziţii cheie au fost cucerite de vânătorii de munte care au distrus 148 de cazemate"*.

Se publică pierderile de război ale armatei române în intervalul 26 iunie 1941 - 26 iunie 1942: 5.998 de ofiţeri, 2.633 subofiţeri şi 148.941 soldaţi. În Basarabia pierderile au reprezentat 20%, Nistru – Bug - 63%, Bug – Nipru - Marea de Azov - 5% şi Kerci - Sevastopol - 12%.

NR. 25 din 2 iulie 1942: *„Cu goarna la asalt: eroica jertfă a trompetistului Tănase Gh"*, *„Asaltul cazematelor"*, *„A început marea ofensivă germană după cucerirea Sevastopolului"*, *„Oraşul Balaklava, cucerit de trupele române"*, *„Fortul Molotov, luat cu asalt de ostaşii noştri"*, *„Vulturii Carpaţilor în munţii Crimeii"* (semnat de Al. Gregorian un nume de gazetar foarte cunoscut), *„Vânătorii de cazemate de pe frontul Sevastopolului"*, *„Von Manstein elogiază pe eroii de laBalaklava"*, *„Ion Antonescu mulţumeşte generalului Avramescu, comandantul Corpului Vânătorilor de munte"*, *„Luptele legendare au creat eroii de la cazemate"*, *„Înălţimea Kegel, ultimul punct de rezistenţă a căzut; setea făcea ravagii în rândurile asediaţilor"*; *„Constatările lui Ion Antonescu în Transnistria, Crimeea şi Bazinul Doneţului"*, *"Impresii de pe frontul Sevastopolului"* (de maior Emil Buzescu), *"Eroismul caporalului pionier Constantin Popa"*.

Ajungem la NR. 30, cu reportajele *„Prizonierii sovietici"* şi *„Sevastopolul este o ruină, tricolorul românesc fâlfâie deasupra cetăţii"* (din care reproduc: *„Biserica cu patru bulbi nu mai serveşte demult ca locaş de cult, ci fortăreaţă, având multe guri de tun şi ţevi de mitraliere; în tot Sevastopolul nu mai există acum un singur ochi de geam nespart"*); mai amintesc şi materialele: *„Fotbal la Simferopol: trei meciuri între români şi germani"*, *„Impresia de pe frontul Sevastopolului* (semnat de maiorul Buzescu), *„Eroul locotenent-colonel Ionescu Anghel"*.

NR. 34, din 6 aug. 1942, are pagina I rezervată vizitei regelui Mihai în Crimeea, iar alte articole pe care le menţionez sunt: *„Radio Crimeea a sărbătorit 1000 de ore de emisie"*, *"Gen. Dragalina, cavaler al Crucii de Fier"*, *"Artişti români la Simferopol, Baccisarai şi Yalta; tenorul Mihai Arnăutu, Oleg Danovski, Niculescu Cadet etc"*.

Subliniez rândurile: *„<<Vom împuşca pe toţi cei care se retrag>> a spus Stalin. În fiecare regiment vor fi două batalioane de pedeapsă formate din cei care s-au făcut vinovaţi de teamă în faţa inamicului. Ei vor fi încadraţi de ofiţeri şi politruci şi vor fi trimişi în cele mai grele sectoare pentru a-şi ispăşi greşelile"*.

Să frunzărim şi NUMERELE 41 - 75: *„Drapelul german fâlfâie pe vârful Elbrus, 5630 m"*, *„Trupele române au cucerit oraşul şi portul Temerjuk"*, *„Oraşul Anapa are în centrul său tricolorul românesc"*, *„La Stalingrad se dau cele mai mari lupte din istorie"*, *„Catastrofala înfrângere a englezilor la Tobruk"*, *„O strălucită victorie românească în Caucaz: vânătorii de munte au cucerit oraşul Nalcic, capitala regiunii Balcar Kabardin"*.

DIN NR. 78 se remarcă articolul *"Tătarii din Crimeea preamăresc memoria eroilor români"*: la geamia din Baccisarai, imamul Alim Seit Dsemil a elogiat şi a transmis telegrame de mulţumire regelui Mihai şi lui Ion Antonescu, conducătorul statului.

DIN NR. URMĂTOR: ***"Katyn – monstruoasele asasinate sovietice*** *în care au pierit peste 20.000 de ofiţeri polonezi"* (în momentul deshumării s-au găsit în buzunarele lor legitimaţiile de ofiţeri; **toţi erau cu faţa în jos şi cu mâinile legate; peste gropi erau plantaţi pini care aveau vârsta de trei ani**).

Mai semnalez: ÎN NR. 90: *"Livadia, reşedinţa ţarului Nicolae al II-lea"*, *"Orori bolşevice în Estonia"* şi *"Decorarea gen. de divizie V. Dumitrache care a comandat la Nalcic şi a înfipt drapelul românesc în cel mai îndepărtat loc de pe linia frontului"*; **ÎN NR. 91: *"Armata naţională rusă a gen. Vlasov luptă împotriva bolşevismului"*; ÎN NR. 97:** *"Ziua eroilor, sărbătorită la Simferopol* (articol semnat de Ion Hodoş, un mare gazetar); **ÎN NR. 124:** *"Pomenirea lui Petea Vâlcov, fostul internaţional de la Venus, campioana ţării la fotbal, căzut în luptele din Caucaz"*.

ULTIMUL NR., 156, din 26 martie 1944, are articolul de fond ***"Au început deportările de către armata bolşevică"***.

Emilian Ghika

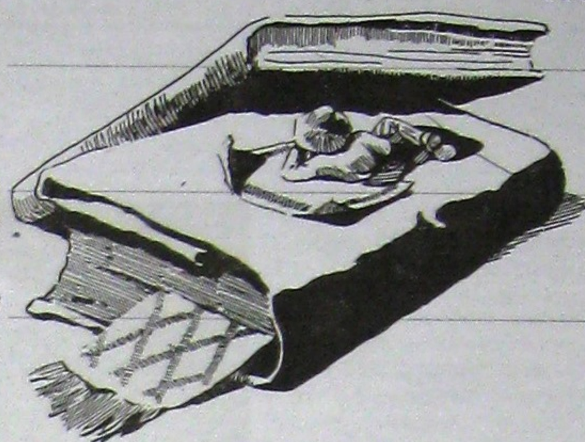

Concurs

ISTORIA CENZURATĂ DE GUVERNELE ROMÂNEȘTI

- premii în cărți -

Condiții de participare: vârsta max. 35 ani; răspunsurile se vor trimite în scris pe adresa sediului, sau se pot da personal, la sediu, până la data de **10** a lunii următoare apariției revistei. Premiile se vor ridica de la redacție.

RĂSPUNSUL CORECT LA ÎNTREBAREA LUNII AUGUST: *"Ce categorii de oameni nu pot fi primite în Mișcarea Legionară?"*
a fost dat de Victor Tutuloi din Iași, 26 de ani, care a câștigat cartea *"Întoarcerea la Hristos"* de Ioan Ianolide (frate de Cruce, întemnițat 16 ani sub regimul comunist).

RĂSPUNSUL ESTE URMĂTORUL:

MOTTO: *"Comoditățile, îmbuibarea, luxurile, frivolitatea, indică drumul decăderii națiunilor."* (Corneliu Zelea Codreanu – "Circulări și manifeste")

Conform Fondatorului Mișcării Legionare, Corneliu Zelea Codreanu (*"Cărticica șefului de cuib"* și *"Circulări și manifeste"*), **NU POT FI PRIMIȚI ÎN MIȘCAREA LEGIONARĂ:**

- **cei care nu sunt creștini** (inclusiv protestanții și sectanții, întrucât *"Legiunea apără altarele Bisericii pe care dușmanii vor să ni le dărâme; Legiunea îngenunche înaintea crucilor vitejilor și mucenicilor Neamului"*)
- **necinstiții, incorecții** (inclusiv cei incorecți în materie de bani);
- **arțăgoșii, oamenii de scandal;**
- **trufașii;**
- **lăudăroșii;**
- **fricoșii, lașii;**
- **oamenii fără căpătâi, haimanalele;**
- **voiajorii politici;**
- **vorbăreții;**
- **cei care cerșesc;**
- **cei care se vând;**
- **cei care nu luptă, care stau cu grumazul în jug și așteaptă să le cadă din cer o soartă mai bună.**

Adică, într-un cuvânt, nu poate fi primit *omul secătură, fără sănătate interioară*, întrucât *Legiunea este o organizație bazată pe creștinism, naționalism, ordine, disciplină, onoare, camaraderie, faptă creatoare.*

Reproducem un extras dintr-o *Circulară a Șefului Mișcării Legionare, care completează imaginea despre condițiile de primire și încadrare în Mișcare:*

"... stagiul de mai multe luni de cunoaștere și apropiere și ***stagiul de 3 ani, în care timp noi trebuie să ne dăm seama dacă omul, fie el corect, cu bunăvoință, etc., se poate totuși integra perfect în spiritualitatea legionară.*** *Numai în acest caz va fi trecut în rândurile legionare. Altfel prezența lui va fi permanent o discordanță în sânul organizației și o permanentă dificultate.*
Veți accentua necontenit deosebirea între calitatea de membru și aceea de legionar."

ÎNTREBAREA LUNII SEPTEMBRIE: Care sunt primejdiile care pândesc o mișcare politică?
PREMIU: *Scrisori studențești din închisoare* – Corneliu Zelea Codreanu.

***

IN MEMORIAM DR. VALER NEAGOE (1913 – 23 aug. 2008)

În seara de 23 aug. 2008 a trecut în veșnicie doctorul legionar Valer Neagoe din SIMERIA (jud. Hunedoara), președinte al studențimii române interbelice (șeful Centrului Studențesc București în perioada 1940 – 1941), membru al Senatului Legionar actual.

L-am cunoscut în toamna lui 1931, când s-a înscris ca student la Facultatea de Medicină București.

A făcut studii strălucite, fiind apoi extern și intern de spital, specializat în chirurgie generală și, prin concurs, a devenit titularul serviciului de chirurgie de la marele Spital al Căilor Ferate din Simeria, jud. Hunedoara.

Dânsul a activat la Societatea Studenților în Medicină, mai întâi ca adjunct al valorosului dr. Paul Craja, erou al Mișcării Legionare și martir al națiunii române, iar în perioada **1938-1939** a devenit **președintele Societății Studenților în Medicină.**

În 1939 a fost internat în lagăr, împreună cu elita legionară.

În toamna lui 1940 dr. Valer Neagoe a fost ales și recunoscut, în unanimitate, drept președintele Centrului Studențesc București, cel mai important din cele 400 de organizații studențești ale României interbelice. În calitatea aceasta a colaborat, intim și fructuos, cu comandantul legionar-ajutor Viorel Trifa, fostul președinte al Centrului Studențesc București și președintele de atunci al Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români. **Dr. Valer Neagoe a evocat acea epocă glorioasă în *"Cuvântul Legionar"* din oct. 2005,** în pag. 14, sub titlul *"Studențimea română de ieri: trei președinți legionari ai studențimii"*, și ne-a oferit trei excelente biografii: dr. Paul Craja, teologul comandant-ajutor Viorel Trifa și el însuși.

Dr. VALER NEAGOE (în centru), *între Paul Craja (în stânga imaginii, și Viorel Trifa (în dreapta)*

Sub regimul comunist dr. Valer Neagoe s-a limitat la profesia de chirurg, salvând multe vieți și devenind celebru în cadrul Căilor Ferate Române și în jud. Hunedoara; n-a avut nici o participare publică și, de asemeni, nici o colaborare cu Partidul Comunist sau cu Securitatea.

L-am reîntâlnit, o singură dată, la o anchetă a Securității, privitoare la activitatea din România interbelică a lui Viorel Trifa, devenit episcop și celebru în exilul său din Statele Unite ale Americii. Atât dr. Valer Neagoe, cât și persoana mea, am refuzat să-l recunoaștem pe Viorel Trifa în niște fotografii trucate, pentru a-l condamna drept autor de crime contra umanității. Nu după mult timp, au venit, din Statele Unite ale Americii, procurori și magistrați, care au primit același răspuns negativ din partea mea și a dr. Valer Neagoe.

Dr. Valer Neagoe și distinsa lui soție, doamna Stela, au fost încercați cu cea mai mare durere pentru o ființă omenească: dânșii aveau un singur descendent: Marius, care în anul 1985 era eminent student în anul V la Facultatea de Medicină din Cluj-Napoca, și personalitate în generația sa; ***studentul Marius Neagoe a refuzat oferta de încadrare în Partidul Comunist și de colaborator-spion al Securității de Stat;*** *în același an Marius a fost răpit de pe stradă de niște necunoscuți care l-au omorât și i-au pus trupul pe calea ferată, în chip de sinucidere.* Marea durere a celor doi părinți s-a completat cu nedreptatea strigătoare la cer de la ancheta făcută de autoritățile comuniste din Cluj-Napoca: atât medicul legist, cât și procurorul, au pus diagnosticul de „sinucidere" (pe care îl cerea Securitatea). Martorul care a văzut scena asasinării a fost și el omorât, pentru a nu exista nici un fel de dovadă că n-a fost sinucidere, ci a fost o odioasă asasinare.

După decembrie 1989, dr. Valer Neagoe a încercat redeschiderea anchetei, dar a primit același refuz din partea noilor autorități democrate. ***Concluzia este de tras de la sine.***

România este țara eroilor și martirilor, dar nu țara libertății și a dreptății.

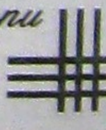
Marius Neagoe nu a apucat să fie încadrat în Mișcarea Legionară, dar era o nădejde de viitor a tineretului universitar din Transilvania, care este matca poporului român. ***"Cuvântul Legionar"* i-a dedicat un articol lui Marius Neagoe în nr. din martie 2005, sub titlul "O torță nestinsă".**

Trecerea în veșnicie a dr. Valer Neagoe este o mare durere pentru Mișcarea Legionară și pentru chirurgia românească și o mare pierdere pentru Națiune.

Pentru Mișcarea Legionară, **dr. Valer Neagoe a fost un întreg steag:** steag de recomandare, steag de luptă și steag de comportament.

Iar Națiunea Română a pierdut un stâlp de susținere a societății și un model de perfect comportament social și de rezistență la uzura istoriei.

Șerban Milcoveanu

Poşta Redacţiei

Revista se difuzează la chioşcurile RODIPET din BUCUREŞTI, şi din toate reşedinţele de judeţ ale ţării (precum şi în alte localităţi).

ABONAMENTE PE ADRESA:
NICADOR CODREANU
STR. BANUL DUMITRACHE NR. 35
SECT. 2, BUCUREŞTI, Tel.: (021) 2425471

Eugen Părăianu – Călăraşi: Termenul întâlnit de dvs. în "Cărticica şefului de cuib" este necunoscut nu numai dvs., ci aproape tuturor tinerilor de azi. În vechea împărţire administrativă a ţării, "plasa" era o subdiviziune a unui judeţ. De exemplu, după constituirea Regatului Român (1877), Braşovul cuprindea 23 de comune mari, împărţite în trei plase: Bârsa de Jos, Bârsa de Sus şi Săcele. Prin intrarea în vigoare a legii de unificare administrativă din 1925 s-au pus bazele unei noi organizări a administraţiei locale. Potrivit acestei legi, teritoriul României a fost împărţit în judeţe şi comune – urbane şi rurale – şi plase. Judeţul şi comuna erau unităţi cu personalitate juridică, aveau patrimoniu propriu, organe de conducere, în timp ce plasele erau circumscripţii administrative ale judeţului, care controlau activitatea autorităţilor comunale.

Mihai Măduţă – Huşi: Noţiunea de "pogrom" (din rusă: "a demola", "a distruge") se referă la un atac masiv, spontan sau organizat, împotriva unui grup minoritar (naţional, etnic, religios. Termenul a fost folosit iniţial pentru atacurile împotriva evreilor, dar în prezent este extins la atacuri împotriva oricărui grup minoritar. O nuanţă importantă: complicitatea oficialităţii la atentat.

Mugur Ciubotaru – Sibiu: Ciocoii nu sunt totuna cu boierii! Boier = nobil, domn; cel mai înalt rang al aristocraţiei româneşti şi ruseşti, fiind mai prejos doar de voievod, mare stăpân de pământ. În jurul anului 1850 existau în Moldova cam 2800 de familii de boieri, şi în Muntenia 320, constituind un total de aprox. 30.000 de boieri. Din categoria boierilor făceau parte cei care se distinseseră în funcţiile militare sau civile în care activaseră, acordându-li-se moşii de către domnitor. Progresiv, boierii s-au diferenţiat în mari boieri (proprietari ai unor mari moşii şi deţinători ai unor poziţii importante în administraţia centrală) şi boiernaşi, mici boieri (ce deţineau proprietăţi mici şi poziţii mai puţin însemnate). Începând cu prima jumătate a sec. XV boierii au devenit cea mai importantă forţă politică în principatele extracarpatice. În Transilvania ei au fost ori asimilaţi de nobilimea maghiară ori şi-au pierdut statutul, devenind simpli ţărani. Anumite titluri şi ranguri istorice româneşti erau rezervate pentru boieri, în mod special cele de medelnicer, postelnic şi stolnic. Celebre familii boiereşti: Bibescu, Brătianu, Familia Costachi, Cantacuzino, Ghika, Golescu, Văcărescu, Ştirbei, Movilă ş.a. Rangurile şi titlurile au fost abrogate prin Convenţia de la Paris, în 1855. În schimb, cuvântul "ciocoi" este un termen de dispreţ pentru un parvenit din rândurile arendaşilor.

Cosmin Teodoru – Curtea de Argeş: Imperiul Bizantin este termenul folosit, în mod convenţional, pentru a numi Imperiul Roman de limbă greacă având capitala la Constantinopol, în Evul Mediu. În anumite contexte specifice, în mod obişnuit, atunci când se vorbeşte despre perioada de dinaintea căderii Imperiului Roman de Apus, Imperiul Bizantin este numit şi Imperiul Roman de Răsărit. Nu există un consens în ceea ce priveşte data de început a perioadei bizantine. Unii o plasează în timpul domniei lui Diocleţian (284-305), datorită reformelor administrative pe care acesta le-a introdus, împărţind imperiul în pars Orientis şi pars Occidentis; alţii plasează evenimentul în timpul domniei lui Teodosiu I (379-395) şi a victoriei creştinismului împotriva păgânismului, sau, după moartea sa din 395, în momentul divizării Imperiului în jumătăţile de vest şi de est; alţii plasează această dată mai târziu, în 476, când ultimul împărat vestic, Romulus Augustus, a fost forţat să abdice, astfel lăsându-l pe împăratul din estul grecesc ca singur împărat roman. În orice caz, schimbarea a fost graduală şi, până în 330, când împăratul Constantin I (306–337) şi-a inaugurat noua capitală, procesul de elenizare şi creştinare erau deja în curs. Diocleţian este cunoscut ca mare prigonitor al creştinismului (4 edicte care declanşează cea mai mare persecuţie din istoria imperiului), în încercarea de a reactiva vechile culte păgâne (cultul lui Jupiter devine obligatoriu pentru întregul imperiu). La antipod se situează Teodosiu I care sprijină hotărât ortodoxismul, devenit religia de stat obligatorie pentru toţi supuşii imperiului, prin Edictul de la Tesalonic).

Lucian Coman – Arad: Într-adevăr, imediat după venirea lui Hitler la putere, Herbert von Karajan a devenit membru al Partidului Naţional-Socialist. A fost şi director general muzical al Teatrului din Aachen, precum şi membru al Camerei de Cultură a celui de-Al Treilea Reich. Muzician „oficial" al Germaniei naziste, Karajan a dirijat imnul oficial nazist „Horst Wessel Lied" în deschiderea concertelor, precum şi „Fidelio", singura operă a lui Beethoven, la aniversarea lui Hitler. În 1939, la reprezentaţia „Maeştrii cântăreţi din Nürnberg", von Karajan a dirijat fără partitură; s-a încurcat, corul şi-a pierdut ritmul şi cortina a căzut, spre stupoarea publicului, a lui Hitler şi a invitaţilor săi de onoare, cuplul regal iugoslav. De aceea Führerul îl detesta, considerându-l o vedetă arogantă. Doi ani mai târziu, dirijorul austriac s-a refugiat la Milano. Chemat în faţa Comisiei Aliate de „denazificare", von Karajan a declarat că fugise de un ordin de încorporare într-un organism de propagandă; începând din 1947, a reintrat pe cursul profesional ascendent, fiind numit în posturi prestigioase la Londra şi Viena, apoi la Berlin şi Salzburg. În 1955, în timpul unui turneu în SUA, care reprezenta o premieră pentru von Karajan în calitatea sa de director al Filarmonicii din Berlin, muzicienii europeni au fost afectaţi de o virulentă campanie antinazistă. La New York, în faţa clădirii Carneggie Hall, au defilat manifestanţi evrei cu pancarte pe care scria: „Au contribuit la uciderea a milioane de oameni" sau „Fără armonie cu naziştii". Orchestra berlineză a susţinut câteva concerte în nişte săli pe jumătate goale, biletele fiind cumpărate din timp de protestatari, pentru a boicota evenimentele. (Ce bine ar fi fost ca şi românii să boicoteze imunda piesă de teatru a lui Mungiu-Pippidi, "Evangheliştii"!) Cert este însă că Herbert von Karajan a refuzat, de-a lungul vieţii, să-şi exprime public regretul pentru apartenenţa sa la Partidul nazist.

Constantin Neacşu – Urziceni: Svastica este un străvechi simbol religios al popoarelor indo-europene, reprezentând o cruce cu braţe egale şi extremităţile îndoite în unghi drept de la stânga la dreapta (crucea încârligată). Corneliu Zelea Codreanu scrie că a văzut în anul 1925 svastici aurii pictate pe tavanul albastru al unei biserici vechi de sute de ani din Franţa (Grenoble) – deci nici o legătură cu nazismul. Într-adevăr, aşa cum se observă în câteva fotografii de epocă, şi cum menţionează şi Căpitanul în "Pentru legionari", prin anii 1922-1925, naţionaliştii români aveau ca însemn svastica şi tricolorul. Dar aceasta nu avea nici o legătură cu nazismul care nu era cunoscut nici în Germania pe acea vreme, necum în România. Dar încă din primii ani de la înfiinţarea Mişcării, aceasta a avut însemne proprii: icoana Arhanghelului Mihail şi cunoscuta gardă. Iar denumirea de "arian" nu au inventat-o naziştii: conform dicţionarului explicativ al limbii române, acest cuvânt are o vechime de câteva sute de ani, desemnând popoarele indo-europene, rasa albă.

Cerem scuze cititorilor ale căror scrisori le-am primit după data de 10 sept.; le vom răspunde în numărul viitor.

Mulţumim tuturor celor care ne-au felicitat cu ocazia aniversării revistei şi ne-au elogiat activitatea!

Vă aşteptăm alături de noi!

Nicoleta Codrin

Periodic editat de *"ACŢIUNEA ROMÂNĂ"* ISSN 1583-9311

Redactor şef: Nicoleta Codrin

Colegiul de redacţie: Emilian Ghika, Ştefan Buzescu, Corneliu Mihai, Adrian Tănase, Ştefan Hâncu
Nicolae Badea - secretar de redacţie

Relaţii cu publicul: Str. Mărgăritarelor nr. 6, sector 2, Bucureşti - În fiecare *Vineri*, orele 15–19
(zona Circului – inters. cu Ştefan cel Mare, colţ cu str. V.Lascăr)
Tel.: (021) 2425471 sau 0745 074493
e-mail: cuvantul-legionar@zelea-codreanu.com

